

ДНЕВНИКЪТЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

НА

IX^{ТО} ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(ТРЕТА РЕДОВНА СЕСИЯ).

XIII заседание, Сряда, 7-й Ноемврий 1898 год.

(Отворено въ 2 часътъ послѣ пладнѣ, подѣ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя Христо Ивановъ.)

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: (Звъни.) Засѣданието се отвара.

Г-нъ секретарь В. Данчо Пишмановъ ще прочете списъка на г-да прѣдставителитѣ, за да се види: кой пристѣствува и кой отсъствува отъ днешното заседание.

Секретарь Данчо В. Пишмановъ: (Прочита списъка на г-да прѣдставителитѣ.) Отсъствува г-да прѣдставителитѣ: Воби Лафчиевъ, Георги Губидѣликовъ, Гоцо Първановъ, Григоръ Д. Начовичъ, Георги Н. Копсуловъ, Георги Ив. Михайловъ, Димитръ Кузмановъ, Д-ръ Цони Тотевъ, Даниѣлъ С. Юруковъ, Иванъ Сръбърниковъ, Маню Бояджиевъ, Никола А. Мариновъ, Петко Катрановъ, Петръ Панаичевъ, Пенчо Страдалски, Сава Бакаловъ, Стоянъ Петковъ, Саулъ Камбосевъ, Хаджи Ангелъ Йоцовъ и Хаджи Яхя Юмеровъ.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Отъ общото число на г-да прѣдставителитѣ, въ днешното заседание, отсъствува 20 души; значи, има законното число прѣдставители, за да се пристѣпи къмъ разглеждане въпроситѣ, положени на дневния редъ.

На дневния редъ имаме докладване на прошения отъ разнитѣ комисии.

Молбѣ докладчика, г-на Душка Кесяковъ, да докладва приготвенитѣ отъ комисията прошения.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Молба отъ Димитра Христовъ, отъ с. Влай, Мелнишко, Македония, живущъ въ гр. София. Въ прошениято си до Народното Събрание той казва, че въ 1885 год. постѣпилъ доброволецъ въ редоветѣ на българската армия и взелъ живо участие въ сръбско-българската война. Тогава отъ голѣмитѣ студове измръзнулъ и осакатѣлъ въ краката, вслѣдствие на което

сега го носили въ количка. При прошениято си прилага свидѣтелство отъ четника си Никола Константиновъ, медицинско свидѣтелство, че е сакатъ, и свидѣтелство за бѣдностъ отъ Софийското Градско-Общинско Управление, отъ което се вижда, че е на 32 години и че има една стара майка на 65 години. Затова, моли да му се отпусне една пенсия, за да може да прѣхранва себе си и майка си.

Комисията, слѣдъ като изучи всичкитѣ документи, намѣри просбата му за неоснователна и рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, да се остави прошениято на Димитра Христовъ безъ послѣдствие, да си вдигнатъ рѣката. (Волшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Промение отъ Никола Ив. Урека, отъ гр. Русе. Въ прошениято си той казва, че вземалъ участие въ Кримската война въ 1856 год. като волентиръ и послѣ въ редоветѣ на 12-й гусарски полкъ билъ прѣводчикъ и проводникъ. Сега, като билъ старъ и безъ всѣкакви срѣдства за прѣпитаване, моли Народното Събрание да му отпусне една пенсия, за да може да се прѣхранва. При прошениято си той е приложилъ нѣколко свидѣтелства за поддрѣпление на молбата му. Отъ общинското свидѣтелство, което е приложено при прошениято му, се вижда, че той притежава една къща съ дюкянъ и че има едно лозе отъ 4 дююма.

Комисията, като разгледа всичкитѣ му документи, намѣри просбата му за неоснователна и затова иска мнѣние да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ мнѣнието на комисията, което е: да се остави прошеніето на Никола Ив. Уреки безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Промение отъ Никифора Степановъ Сколбневъ, жителъ на гр. София. Въ прошеніето си той излага, че билъ истезаванъ, затварянъ прѣзъ бившия режимъ, а дюкнятъ му билъ опростенъ. Въ дюкяна си той ималъ стока за 3.200 л., която била опростена. За стоката си той прилага три описа. Освѣтъ това, той излага още и нѣколко глوبي, които му били налагани прѣзъ онова врѣме. Той прилага при прошеніето си и нѣколко призовки и съобщения отъ съда за наложенитѣ му глоби по нарушение на нѣкои фискални закони. За всичко това той иска да му се опрѣдѣли една пенсия, или да му се повърне капиталътъ.

Комисията намѣри прошеніето му за неоснователно и рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ да се остави безъ послѣдствие прошеніето на Никифора Ивановъ Сколбневъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Молба отъ Анна Фотинова, жителка на гр. София, въ която, като казва че била снаха отъ вучкъ на покойния Константинъ Фотиновъ и че била стара и немощна, моли да ѝ се отпусне една помощъ, за да може да се прѣхранва.

Комисията намѣри за неоснователна просбата ѝ и рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ да се остави безъ послѣдствие прошеніето на Анна Фотинова, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Промение отъ Василия Манчовъ, отъ гр. Свищовъ, пенсионеръ, старъ учителъ. Той ималъ 240 л. мѣсечна пенсия, която по новия Законъ за пенситѣ била намалена на 150 л. мѣсечно. Той не претендира за това намаление на пенсията му, но казва, че тъй му пенсия била малка и затова моли да му се увеличи, за да може да прѣхранва себе си и сѣмейството си. Той е билъ подалъ за тая цѣль прошение и до Негово Царско Высочество, което е прѣпратено до Народното Сѣбрание. Освѣтъ това, той прилага при прошеніето си и прошеніето, което е билъ подалъ на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание, отъ което се вижда, че той е билъ проважданъ на заточение въ Ангора.

Комисията, като има прѣдъ видъ, че сегашната му пенсия отъ 150 л. мѣсечно е достатъчна, за да може да прѣхрани себе си и сѣмейството си, искава мнѣние да се остави прошеніето му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ да се остави безъ послѣдствие прошеніето на Василия Манчовъ,

да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Промение отъ Сава Ц. Длинновски и Мария Длинновска, отъ гр. Котелъ, съ което като казватъ, че двамата имъ синове били опълченци, отъ които единиятъ ималъ дѣца, на които била отпусната пенсия, отъ която тѣ не се ползували, молятъ Народното Сѣбрание да имъ отпусне какъва-годѣ пенсия или помощъ за заслугитѣ на сина имъ Дончо, понеже пенсионниятъ съвѣтъ билъ отказвалъ да имъ отпусне такава, подъ прѣдлогъ, че въ прѣдставеното свидѣтелство не се виждало: да ли синъ имъ Дончо е вземалъ участие въ нѣкое сражение.

Комисията не намѣри за основателно прошеніето имъ и рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ да се остави безъ послѣдствие прошеніето на Сава Ц. Длинновски и Мария Длинновска, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Промение отъ Елена попъ Тодорова, отъ гр. Никополъ. По погрѣшка ней било съобщено, че ѝ е отпусната пенсия, която била отпусната на една друга вдовица съ същото име, и била взела 200 л., но отъ послѣ като се оказало, че не е тя, отнели ѝ пенсията. Сега, казва: осаждахъ ме да плащамъ тия 200 л., които по погрѣшка ми сж дадени, и искатъ да ми продадатъ къщата. Затова тя моли да ѝ се опростятъ тия пари. Има и едно свидѣтелство отъ общинското управление, че имала една къща, оцѣнена за 750 л., и едно лозе — за 50 л., и че се прѣпитавала отъ работата си.

Понеже незаконно е взела тия пари, когато не сж се полагали ней, комисията е на мнѣние да се остави прошеніето ѝ безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молж ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, за да се остави прошеніето на Елена попъ Тодорова безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Молба отъ десетъ души опълченци, именно: Желю Д. Бонджиевъ, Димитръ Костадиновъ, Георги Даневъ, Панайотъ Боневъ, Стефанъ Н. Васановъ, Сава Георгиевъ, Тодоръ Д. Калайджиевъ, Стоянъ Каневъ, Георги Гиндевъ и Димитръ Лилевъ, съ които, като излагатъ, че тѣ дѣйствително не сж били въ дружинитѣ, когато сж прѣминжали другитѣ опълченци съ освободителитѣ, казватъ, че тѣ сж били въ четата на Панайота Хитовъ, и като такива сражавали сж се едновременно съ другитѣ. Затова, искатъ да се допълни чл. 3-й отъ Закона за подобруване положението на поборницитѣ и опълченцитѣ, за да могатъ да се възползватъ и тѣ отъ сжщитѣ права.

Понеже тѣ не сж минжали Дунава съ оръжие въ ржка и понеже тѣхната чета е организирана на 18-й Августъ 1877 год. въ Търново, комисията не намира, че могатъ

да се възползуват от правата, за да добият пенсия, и остави прощението имъ безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, за да се остави безъ послѣдствие прощението на тѣзи просители, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Душко Кесяковъ: Прощение отъ Йова Лазовъ, отъ с. Тича, Османъ-Пазарска околия. Нему била отпусната инвалидна пенсия 240 л. годишно, но той се оплаква, че билъ сакалъ въ ржката си, не могълъ да работи, занимавалъ се съ кръчмарство малко, и като ималъ многочленно сѣмейство, а билъ бѣденъ, иска да се увеличи пенсията му.

Комисията не намира това прошение за основателно и го остави безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, за да се остави безъ послѣдствие прощението на Йова Лазовъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Въ минждото засѣданіе, въ Сѣбота, докладвахъ едно прошение, но останахъ недокладванъ и не се взе по него никакво рѣшение, по пѣмание съставъ. Така щото, ако желаетъ Събранието, още единъ пътъ да го докладвамъ. (Гласове: Да се докладва!)

Прощение отъ Симеона Петровъ, жителъ отъ с. Дебелецъ, Търновска околия. На основание на Закона за подобрѣние положението на поборницитѣ и опѣлченцитѣ, му била дадена годишна пенсия отъ 360 л., която не-удовлетворявала неговитѣ пужди, а още повече, че ималъ момче, което билъ пратилъ да се учи въ Търновската гимназия, и затова иска да се увеличи пенсията му на 600 л. годишно.

Комисията намѣри неоснователно исканіето на просителя и го остави безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, да се остави прощението на Симеона Петровъ безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Прощение отъ Стойне Диновъ, отъ с. Любеново, Търново-Сейменска околия. Тоя човѣкъ казва: наводнението, което станж прѣзъ 3-й и 4-й Августъ т. г., ми нанесе голѣми загуби, които възлизатъ на 1.900 л., и сега нѣмамъ съ какво да се прѣпитавамъ. Отнесенитѣ му работи били: кжца, долапъ, бахчия и всички посѣви. Затова, моли Събранието да му даде една помощъ, като му отпусне 1.500 л. безъ лихва, които да исплати въ продължение на десетъ години.

Комисията намѣри неоснователно исканіето на просителя, па и като нѣма такива суми въ бюджета, остави го безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, за да се остави безъ послѣд-

ствие прощението на Стойне Диновъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Молба отъ Ненча Ст. Кръстевъ, жителъ на гр. Панагюрище. Съ това прошение той казва, че билъ сѣдѣлъ въ Румелия и при дългото си служение се билъ разболѣлъ. Тогава правителството му дало пособие да се цѣри и че сега билъ старъ, нѣма отъ какво да се прѣпитава, и иска пенсия.

Комисията, като разгледа неговото прошение, не го намѣри че е основателно и го остави безъ послѣдствие.

Вѣлко Нейчовъ: Г-да! Мисля се длъженъ да кажжъ нѣколко думи по прѣдметното прошение. Дѣйствително, просителятъ Ненчо Ст. Кръстевъ — мнозина, може би, въ тая ограда знаатъ — въ автономното управление на Южна България, наричана тогава Источна Румелия — впрочемъ, нѣкои и сега така жъ наричатъ — изпълняваше службата прѣсѣдателъ на апелативенъ сѣдъ, първо въ Сливенъ, а послѣ въ Пловдивъ, а въ Пловдивъ бѣше и прѣсѣдателъ на Върховни Сѣдъ — той бѣше и апелативенъ и касационенъ, и вѣщо. Тогава, кой знае при какъвъ нещастенъ случай, тоя човѣкъ дойде въ състояние да не може да върши службата си. Азъ не можъ да опрѣдѣлжъ това; има човѣци по-компетентни, но знажъ, че тоя човѣкъ въ тая минута се намѣрва въ голѣмо прѣтѣснение, по отношение на сѣдствата за сжществуване. Сега, автономното управление, мисля, е било великодушно, безъ да гледа до колко сж били основателни или неоснователни причинитѣ, които сж го докарали до състояние да иска една парична помощъ отъ областта, автономното управление, казвамъ, или народното прѣдставителство на автономната областъ, въ лицето, мисля, или чрвзъ канала на тогавашния Постояненъ Комитетъ, отпусна му една помощъ отъ 200 лири турски и съ тая помощъ отъ тогава насамъ сжществува. Сега, азъ не можъ да констатирамъ основание за една пенсия и остава на Народното Събрание, което гледа съ твърдѣ човѣколюбиво око на нещастията на човѣцитѣ, гдѣто се констатира въ годъ заслуги, за да може тая милость да се упражни. Ако Народното Събрание мисли, че въ тая минута може да бжде великодушно, за да развърже кисията на българскитѣ данкоплатци и да поклони една помощъ на просителя, азъ нѣмамъ нищо противъ. Но азъ, собственно, не вземамъ инициативата да искамъ такова помощъ и оставямъ на Народното Събрание, то, по своя инициатива, ако мисли, че може да отпусне, да отпусне, и азъ ще му ржкоплѣщжъ.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Азъ ще отговоржъ на г-на Нейчова, че заявлението на тоя господинъ е ходило и въ пенсионни сѣвѣтъ, гдѣто е билъ подаль и отдѣлно заявление, но е било оставено безъ послѣдствие. Освѣтъ това, той останалъ недоволенъ отъ рѣшението на сѣвѣта и подаль друго въ Министерския Сѣвѣтъ и обжалвалъ рѣшението, но и той оставилъ заявлението му безъ послѣдствие. Комисията, като имаше прѣдъ видъ рѣшенията на тия двѣ инстанции, съ които сж оставили исканіето на просителя безъ послѣдствие, и тя го остави безъ послѣд-

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молж ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, за да се остави безъ послѣдствие прошенieto на Ненча Ст. Кръстевъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Заявление отъ Н. Ив. Абаджиевъ, отъ гр. Карлово, бившъ ученикъ отъ VI-й класъ при Пловдивската държавна мъжка гимназия Александъръ I-й. Просителтъ казва, че отъ 4—5 мѣсеца насамъ се посветилъ за изработването на новъ видъ електрически стѣненъ часовникъ, като очертава какъ щѣлъ часовникътъ му да стои и да се движи. Моли за субсидия.

Комисията, отистина, рѣши да се остави заявлението безъ послѣдствие, но отъ послѣ заяви, че не ще бжде злѣ да се прѣпрати заявлението въ Министерството на Търговията и Земледѣлието, да се занимае съ него и ако види, че ще може да се изработи часовникътъ, да се даде на просителя нѣкаква помощъ.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Който приема мнѣнието на комисията, щото заявлението на Абаджиева да се испрати въ Министерството на Търговията и Земледѣлието, което да се занимае съ него, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се да се испрати въ Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Молба отъ Сава Недѣлковъ Водкѣевъ, родомъ отъ Тулча, живущъ въ София. Просителтъ заявява, че е билъ въ редоветъ на войската въ 1877 и 1878 год., участвувалъ е въ нѣколко сражения, билъ е на държавна служба; моли за пенсия. Билъ подальъ заявление на пенсионния свѣтъ; обаче, свѣтътъ намѣрилъ че той не влизалъ въ числото на опълченцитѣ, които могатъ да се пенсиониратъ, и оставилъ заявлението му безъ послѣдствие.

Сжщо и прошетарната комисия го остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Молж ония отъ г-да народнитѣ прѣдставители, които приематъ прѣдложенieto на комисията, щото молбата на Водкѣева да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Прогшение отъ Никола Караивановъ, отъ с. Катранджий, Дръновска околия. Просителтъ прилага рѣписъ отъ рѣшението на пенсионния свѣтъ, като казва, че му оставилъ прошенieto безъ послѣдствие, по причина, че ако и да билъ 20 години учителъ, за което нѣщо иска пенсия, законътъ го е заварилъ малолѣтенъ и съгласно буква а на чл. 9-й отъ законопроектъ за пенситѣ, нѣмалъ право за пенсия.

Комисията сжщо го остави безъ послѣдствие, понеже нѣма достатъчно прослужени години, за да се пенсионира.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Който приема прѣдложенieto на комисията, щото прошенieto на Караиванова да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остави безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Молба отъ Тодора Савевъ Македонски, отъ с. Яворуда, Македония. Въ своето заявление просителтъ казва, че слѣдъ свършването на

освободителната война, както на неговитѣ другари опълченци, тѣй и нему, била дадена земя и 120 л. за обзаведение, но тази земя била расположена между землищата на 2—3 общини, та селянитѣ ѝ обзрили на пасище и, затова той не могълъ да се ползува отъ неѣ; моли да се вземе земята обратно и да му се даде пенсия.

Комисията, като има прѣдъ видъ, че веднажъ вече му е била отпусната земя и му сж били дадени 120 л. за обзаведение, остави молбата му безъ послѣдствие.

Иванъ М. Абрашевъ: Г-да народни прѣдставители! Мислж, че не е справедливо да се вземе такова рѣшение по това прошение. Ще имате търпѣнието да кажъ за нѣколко случая, относително земитѣ, които се дадохъ на опълченци. Въ нашата околия има много татарски и черкезски земи между нѣколко общини. Тия земи се дадохъ на опълченцитѣ, но общинитѣ сж гледали въкога да ги завладѣятъ. Много пжти селянитѣ сж присвоивали тия земи и по продавателенъ записъ сж изваждали за тѣхъ крѣпостни актове и послѣ не се е давало никакво значение на свидѣтелството на окръжния управителъ и на актоветѣ, които притежава лицето. Опълченецътъ остава въ списъцитѣ, че има 40 дюлума земя, а въ ржцѣтъ си нѣма никаква земя. Ще бжде справедливо, когато се явява единъ опълченецъ съ заявление и казва: „не пжж ви земята; не искамъ да се биѣ съ селянитѣ, съ общинитѣ; вземете си ѣ, освободете ме отъ неѣ и дайте ми пенсия“, въ кръга на закона, правителството да ѣ даде на други, а въпросътъ за пенсиониранieto на опълченеца да се отнесе въ пенсионния свѣтъ. До когато фигурира въ списъка, че като опълченецъ е получилъ земя, не може да се отнесе до пенсионния свѣтъ; по щомъ дадемъ заповѣдъ на властѣта да му се отнеме земята, тогава пенсионниятъ свѣтъ ще му даде една, макаръ и скромна, пенсия. Нѣма да се каже тогава, че има земя, когато никакъ не се ползува отъ неѣ. Мислж, че несправедливо е взето това рѣшение отъ комисията, и трѣбва прошенieto да се испрати на министерството, за да се отнеме отъ просители земята и да му се даде пенсия.

Никола Ив. Козаровъ: Мислж, г-да народни прѣдставители, за да бждемъ справедливи въ дадения случай, трѣбва да не приемаме рѣшението на комисията, и то по слѣдующитѣ причини. Прѣди всичко, опълченецътъ оврѣме трѣвало да се отнесе до надлѣжното сѣдилище, като недоволенъ отъ постановлението на пенсионния свѣтъ, но може да не е знаалъ и е пропусналъ, та се е отнесълъ до Народното Сѣбрание и иска да му се заѣпи земята съ пенсия. Мислж, че ще бжде справедливо да се испрати прошенieto на Финансовото Министерство, съ прѣдложение, щото пенсионното отдѣление да натовари финансовия чиновникъ или специалната комисия, която да види, ако дѣйствително дадената земя е негодна, не е за обработване, въ такъвъ случай да се удовлетвори молбата на просители и му се даде пенсия. Защото знаѣж случаи, че на много опълченци дадохъ земя, не въ околията гдѣто живѣятъ, а въ други далечни окръзи, и така не се постигаж цѣльта, който се гони. Ние сме създали Законъ за подобрѣние положението на поборницитѣ и опълченцитѣ; пита се

сега: какво подобрение ще има въ положението на единъ опълченецъ, ако той е отъ Пловдивъ и ние му отпуснете татарска или черкезска земя въ Плъвентъ? Какъ ще се вдигне съ дъцата си и да иде въ Плъвентъ да ѝ обработва? И годна ли е за обработване? Ето защо, мислѣхъ, че въ данния случай по-добъръ ще бъде пенсионното отдѣление, слѣдъ като се увѣри, чрезъ надлъжниятъ държавни чиновници, че мѣстото, опрѣдѣлено на този опълченецъ, не е годно за обработване, да му го отнеме и му отпусне пенсия.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Може би да съмъ пропусналъ да ви кажа, че има рѣшение отъ пенсионния съвѣтъ, въ което казва, че, на основание чл. 34-й отъ Закона за подобрение положението на поборниците и опълченците, този човѣкъ се е ползувалъ пай-първо съ земя и пособие; така щото, молбата му за пенсия е била оставена безъ послѣдствие. На това основание и комисията остави прошенieto му безъ послѣдствие. Мислѣхъ, че при докладването казахъ, че има такова постановление отъ пенсионния съвѣтъ.

Иванъ М. Абрашевъ: Аслж, г-да прѣдставители, въпросътъ не може да се разрѣши отъ пенсионния съвѣтъ, защото е отъ компетентностъ на Народното Собрание, което трѣбва да се произнесе по него и да прати рѣшението си на надлъжната власть, за да го изпълни.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Има двѣ мнѣния. Първото е на комисията, да се остави прошенieto безъ послѣдствие, а второто е на г-на Абрашева, подкрѣпено отъ г-на Козарова, да се испрати прошенieto на Македонски въ Министерството на Финансите за надлъжно разрѣшение.

Никола Ив. Козаровъ: Моето прѣдложение е: да се прѣпрати прошенieto въ министерството, за да се провѣри: да ли земята е годна или не е годна за обработване и, ако не е годна, да му се даде пенсия, защото, съгласно Закона за подобрение положението на поборниците и опълченците, щомъ земята не е годна, опълченецътъ има право да се откаже отъ нея и да получи пенсия.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ще дамъ на гласуване по-напрѣдъ мнѣнието на комисията и послѣ, ако то падне, ще дамъ мнѣнието на г. г. Абрашева и Козарова. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни да се остави безъ послѣдствие прошенieto на Тодора Савовъ Македонски, отъ с. Якоруда, Македония, жителъ софийски, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Молба отъ Симеона Пенчева, жителка отъ гр. Разградъ. Прѣди 11 години мжжътъ ѝ Пенчо Великовъ се поминжалъ и ѝ оставилъ въ крайна бѣдность съ четири малолѣтни дѣца. Двадесетъ-годишниятъ ѝ синъ, който по него врѣме слѣдвалъ въ училище, по нѣмание срѣдства за другитъ членове отъ сѣмейството, принудилъ се да напусне училището и да постѣи въ Разградския Окржженъ Сждъ за писаръ. Така щото, слѣдъ извѣстно врѣме на неговото писаруване, прѣзъ 1892 год., на 31-й Декемврий, билъ командированъ за прѣброителъ на населението въ с. Дуранъ, Разградска околия. При завръщанieto си синъ ѝ измръзнжалъ по пжтя и, вслѣдствие

на това, дошълъ въ града, лѣгналъ боленъ и се поминжалъ. Слѣдъ това, просителката дала заявление въ пенсионния съвѣтъ, по той намѣрилъ нейното заявление за неоснователно, понеже синътъ ѝ нѣмалъ изслужени години за пенсия, и оставилъ прошенieto ѝ безъ послѣдствие.

Комисията, така сжщо, намѣри прошенieto на Симеона Пенчева за неоснователно и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошенieto на Симеона Пенчева, отъ гр. Разградъ, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Прошение отъ Цвѣтка Богдановъ, жителъ отъ с. Чорлѣво, Ломска околия и окржгъ. Тоя човѣкъ въ заявлението си казва, че билъ съвѣтъ бѣденъ и нѣмалъ никакви срѣдства за прѣпитанье. Казва, че билъ поборникъ, но не съумѣлъ да вземе свидѣтелство отъ другаритъ си, за да има право на пенсия. Билъ учителъ 10 години и ималъ пенсия за прослужено врѣме 175 л. годишно, но при влизанieto въ сила на новия Законъ за пенситъ, тя била отнета и останжалъ безъ срѣдства за прѣпитанье. При прошенieto си прилага и прѣписъ отъ рѣшението на пенсионния съвѣтъ, който излага на какво основание му е отнета пенсията. Моли Народното Собрание да му възобнови тая пенсия.

Комисията, като има прѣдъ видъ, както рѣшението на пенсионния съвѣтъ, така и че нѣма изслужено врѣме за пенсия, остави прошенieto му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония отъ г-да прѣдставителитъ, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошенieto на Цвѣтка Богдановъ, отъ с. Чорлѣво, Ломска околия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Прошение отъ Ивана Василевъ, жителъ на гр. Силистра. Тоя господинъ въ заявлението си казва, че ималъ едно глухо-нѣмо дѣте на 13 години, което билъ испратилъ въ София да се учи въ училището за глухо-нѣмитъ. Понеже скромната заплата, 600 л. годишно, която получавалъ отъ едно дружество „Св. Георги“, не била достатъчна за поддржка на сѣмейството му въ Силистра и на момчето му въ София, при това, като поборникъ-опълченецъ, не билъ се ползувалъ съ никакво възнаграждение отъ страна на държавата, моли Народното Собрание да му отпусне една помощъ за възпитанье на дѣтето му.

Комисията, като имаше прѣдъ видъ, че такива заявления, съ които се искатъ помощи, има много и, ако се удовлетворжтъ всички, нѣма да стигнатъ нари, рѣши да остави настоящето прошение безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля, ония г-да прѣдставители, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошенieto на Ивана Василевъ, жителъ отъ гр. Силистра, да се остави безъ

последствие, да си вдигнат ръката. (Болшинство.) Остави се безъ последствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Гина Недѣлѣва Колчакова, родомъ отъ с. Калугерово, Татаръ-Пазарджишка околия, живуща въ гр. София. Тая госпожа въ своето заявление казва, че била доста помогнала въ време на възстанието, като прѣнасяла писмата на комитета, и въобще улеснявала неговитѣ дѣйствия. Само за туй иска да ѝ се даде пенсия. Прѣзъ 1895 год. подава молба до Народното Събрание за пенсия, по последното прѣпратило молбата ѝ до пензионния свѣтъ, който ѝ отказалъ правото да получи пенсия, като не намѣрилъ молбата ѝ за основателна.

Комисията, сѣщо така, не намѣри заявлението ѝ за основателно и за туй го остави безъ последствие.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молжъ ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошениято на Гина Недѣлѣва Колчакова, отъ с. Калугерово, Татаръ-Пазарджишка околия, живуща въ гр. София, да се остави безъ последствие, да си вдигнатъ ръката. (Болшинство.) Оставя се безъ последствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Най-последното прошение е много дълго, но ако желаете да го прочетъ, молжъ да имате търпѣние. (Гласове: Нѣма нужда!) Това прошение е отъ Никола Стояновъ, отъ с. Игнатовци, Дръновска околия, Търновски окръгъ. То е дълго и широко и въ него, между другитѣ думи, не сж оставени нито „полицейски избраници“. До колкото се вижда, очеркътъ е на сѣщия човѣкъ, а съдържанието е диктувало отъ нѣкой адвокатъ или прошенонисецъ. Както се вижда, иска да става ортакъ съ хазната. Не знажъ да ли е социалистъ или не. (Никола Хр. Габровски: Прѣдприемачитѣ сж ортаци съ хазната!) Като поборникъ и опълченецъ, дадена му е била земя отъ 33 дюлюма ниви, или 52 декара и 8 ара, и 180 л. пособие за обзавеждане. Слѣдъ това, той човѣкъ 2—3 години не работилъ нивитѣ си, заборахлъ на държавата 246 л. за данѣкъ и билъ принуденъ да вземе отъ земледѣлческата каса пари подъ лихва, за да си плати дълга. Въмѣсто да си плати дълга, похарчилъ паритѣ и се принудилъ да продаде нивитѣ на Воби Колевъ, отъ с. Вашишлари, за 474 л., взелъ паритѣ, и тѣхъ като свършилъ, отправилъ се до Народното Събрание, да иска държавна пенсия. Сетнѣ дава умъ на Народното Събрание да измени закона, за да се ползватъ всички опълченци, защото, казватъ той, толкова пари гдѣ ще стигнатъ. Най-послѣ казва: „ако да е прѣсѣжто почти въ цѣлия свѣтъ, че вие не сте народни избраници, а полицейски, и че заради това не трѣбва народътъ да очаква надѣжда за подобрѣние въ васъ, то азъ сжѣло можъ да се надѣвамъ, че ще удовлетворите молбата ми“ и пр. Както ви казахъ, то е дълго и кой ще го чете.

Комисията го остави безъ последствие.

Иванъ М. Абрашевъ: Въ туй прошение, ако се прочете, ще видите цѣлъ редъ обиди, цѣла история написана съ твърдѣ голѣми и тежки обиди за Народното Събрание. Прави ни недобростѣстници, казва ни, че сме полицейски

избраници. Единъ човѣкъ, който се лъже въ Народното Събрание да дава прошение, написано съ единъ такъвъ языкъ, съ какъвто е написано това прошение, недѣйте забравя, че за това има законъ, въ който е казано, че онзи, който се лъже въ Събранието и оскърбява народното прѣдставителство, такъвъ се наказва съ три-годишенъ затворъ. За туй, за примѣръ на другитѣ, да си поправжтъ языка, когато се лъжаватъ въ Събранието, този просителъ трѣбва да дадемъ подъ сждъ и да прѣтърпи своето наказание. Може би, че нѣкой недобростѣстенъ адвокатъ е направилъ прошениято му съ такъвъ языкъ, по при издирванието, при слѣдствието ще се открие виновниятъ, и той да се накаже. На всѣки начинъ, недѣйте остави да се тжичи прѣстижътъ, достолѣнието на народното прѣдставителство, да го тжичжтъ и да се подиграватъ; турете граница на такава необузданность. И азъ правжъ прѣдложение, да се вземе рѣшение за даванетоъ подъ сждъ на този просителъ, за да прѣтърпи своето наказание.

Единъ прѣдставителъ: Да се вземе рѣшение да се даде подъ сждъ!

Атанасъ П. Краевъ: Да се прочете прошениято!

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Много дълго е. Не може да се прочете.

Никола Хр. Габровски: Нека се прочете прошениято! Г-нъ Вълкановъ казва, че е челъ тона прошение и въ него нѣмало такива доказателни и оскърбителни думи!

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Съгласни ли сте, г-да прѣдставители, да се прочете прошениято исѣбло? (Гласове: Не сме съгласни! Нѣма нужда!)

Атанасъ П. Краевъ: Прави се прѣдложение отъ г-на Абрашева да рѣните за даванетоъ подъ сждъ този просителъ, че е оскърбилъ Събранието. Какъ може да вземете таква рѣшение прѣди да се прочете прошениято, или прѣди да се изслуша неговото съдържание?

Петръ К. Вобчевски: Достатъчно е докладчикътъ като казва, че прошениято съдържа оскърбителни думи за Народното Събрание!

Никола Хр. Габровски: Това не е достатъчно за даванетоъ на единъ човѣкъ подъ сждъ!

Иванъ М. Абрашевъ: Ние не сме прокурори или сждии, та да се чете прошениято!

Атанасъ П. Краевъ: Г-нъ Вълкановъ заявява, че не е вѣрно това, което се каза отъ г-на докладчика, и че нѣма оскърбление. (Гласове: Да се гласува!) Кой отъ двамата сега да се вѣрва? (Гласове: Да се гласува!) Азъ взимамъ поводъ отъ конкретния случай да констатирамъ прѣдъ васъ, г-да прѣдставители, слѣдующето. Понеже е имало много случаи, гдѣто Събранието се е отнасяло иронически къмъ подавателитѣ на прошения, резултатътъ не може да се очаква да бжде другъ, освѣнъ този: да се лъжаватъ хората съ прошения да правжтъ умори и да се подиграватъ съ Събранието. Азъ мислжъ, че членовѣтъ и на болшинството и на меншеството трѣбва да сме съгласни върху тази точка: първо, ще трѣбва комисиятъ и тѣхнитѣ докладчици, които ги прѣдставяватъ въ Събранието, да се отнасятъ съ надлѣжната сериозность къмъ всѣка молба

до Събранието, и второ, трѣбва да искажемъ съжалѣние, за гдѣто нѣкои просители, обръщайки се къмъ Народното Събрание на България, си служатъ съ изражениа недостойнни.

Колкото се отнася до въпроса, който се повдигна по поводъ на това заявление, не остава, освѣнъ да се съобрази съ взетитѣ до сега по парламентаренъ редъ рѣшения и да приложимъ, както другъ пътъ, и сега постановлението на закона. Законътъ, добъръ или лошъ, трѣбва да се прилага така, както е той изработенъ отъ компетентната властъ, именно Народното Събрание. Ако има недостатѣци, тѣ може да се уважатъ, но не инцидентно може да се поправятъ по поводъ на едно заявление.

Вѣлко Нейчовъ: Г-да! Народното Събрание, говорѣж за сегашното, каквото и да е, полицейско, ако щете, както го нарича опозицията и нейнитѣ органи на публичността, то е олицетворение на народния суверенитетъ и до когато народътъ по легаленъ пътъ не искаже недовѣрие противъ Събранието и правителството, което поддържа то, до тогазъ имаме претенцията да ни почитатъ, защото съзнателно не сме прѣнебрѣгнали нѣкои голѣми народни интереси. Ако, дѣйствително, въ прошениято има изражениа доказателни за народното прѣдставителство, за неговото достойнство, ние не можемъ да не сме вискателни, щото да отиде то по надлѣжния пътъ за изслѣдване, и онзи, който е искалъ по такъвъ начинъ да се подиграе съ народнитѣ прѣдставители, да прѣтърпи заслуженото наказание. Г-да! Каква почитъ можемъ ние да искаме въка на улицата, като народни прѣдставители, отъ ония, които сж ни избрали, ако ние дозволимъ отъ тукъ да ни четатъ погрѣжни и дѣйствиа доказателни за насъ, доказателни и за народния суверенитетъ, който ние прѣдставяваме?

Риза Ибрахимовъ: Нѣкои почитаеми прѣдставители настояватъ да се прочете прошениято; ако вземе Народното Събрание таква рѣшеніе, да се прочете, тогазъ азъ прѣдлагамъ да бѣде тайно засѣданіе. (Гласове: Голѣма работа!) Но, ако рѣшите да се не чете, тогазъ нѣма нужда.

Христо Гендовичъ: Въпросътъ е исчерпанъ. Прѣдложението на г-на Риза-ефенди за тайно засѣданіе не си е на мѣстото, защото тукъ нѣма държавни тайни, и затова азъ моля да си оттегли думитѣ и да се поддържа прѣдложението на г-на Абрашева.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се даде на гласуване, първо, прѣдложението на комисията, да се остави прошениято на Никола Стояновъ безъ послѣдствие, и послѣ прѣдложението на г-на Абрашева. Моля вашето внимание, г-да прѣдставители. Който е съгласенъ да се остави безъ послѣдствие прошениято на Никола Стояновъ, отъ с. Игнатовци, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Георги Н. Юруковъ: Ами прѣдложението на г-на Абрашева? Камарата е оскърбена!

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Слѣдъ това, има прѣдложение отъ г-на Абрашева, щото да се испрати това прошение по принадлежностъ и лицето да бѣде да-

дено подъ сждъ за написание обида и оскърбление на Народното Събрание.

Никола Хр. Габровски: Нека се прочете по-напрѣдъ! (Шумъ.)

Георги Н. Юруковъ: Това е работа на прокурора, г-да. Той ще го чете!

Никола Хр. Габровски: Народното Събрание трѣбва да се убѣди по-напрѣдъ, че има оскърбление за него и тогазъ да го праца на прокурора!

Иванъ М. Абрашевъ: Да се даде подъ сждъ!

Никола Хр. Габровски: Ние не сме прокурори, г-нъ Абрашевъ!

Иванъ М. Абрашевъ: Вие асж по принципъ защитавае прѣстѣпницитѣ!

Никола Хр. Габровски: Ние не можемъ да вземемъ таква рѣшеніе, възъ основание само на единъ докладъ!

Велчо Т. Велчовъ: Достатъчно е, че е казалъ „полицейски избраници“! Това стига за насъ!

Стефанъ С. Бобчевъ: Г-да прѣдставители! Ще ми позволите да се не съглася съ прѣдложението на г-на Абрашева — за да се прѣпрати това прошение по принадлежностъ и да се подкачи углавно прѣслѣдване противъ просителя зарадъ нѣкакво оскърбление, нанесено на Народното Събрание. Струва ми се, че въ този случай Народното Събрание трѣбва да се покаже много по-високо, отъ колкото го считатъ нѣкои хора отъ улицата, да се покаже на височината си. Народното Събрание не трѣбва да се счита оскърбено въ едно прошение, което, между скобки казано, трѣбваше веднага, който го е приелъ, да го върне, като съдържаще оскърбителни думи. Ето, този е редътъ, по който трѣбваше да се постѣпи съ това прошение. Туй е най-правилното нѣщо, което можеше да се направи, и съ това щѣше да се отнеме възможността да разискваме сега твърдѣ неприятели за всички насъ нѣща. Азъ съмъ съгласенъ съ г-на Краева, като каза, че ние веднажъ за винаги трѣбва да искажемъ пълно съжалѣние къмъ онѣзи хора, които не тачатъ народното прѣдставителство, които и въ печата, и въ клубове, и въ кафенета, и гдѣто и да било, допускатъ си да оскърбаватъ това, което, кой каквото ще да казва, е народно прѣдставителство, и къмъ което всѣки българинъ трѣбва да се отнася съ почитъ. И трѣбва да направимъ това толкозъ повече, че отъ денъ на денъ изицитѣ се развѣрзватъ, а и на перото въ печата се дава голѣма неограниченостъ. Та, казвамъ, достатъчно е да искажемъ своето голѣмо съжалѣние въ този случай, и азъ се надѣвамъ, че едно таква съжалѣние, изказано тукъ, ще накара такива хора да почувствуватъ, че тѣхното поведение е осждително, и тѣ ще се позамислятъ, като узнажатъ, че се произнасяме противъ тѣхното поведение. Още веднажъ казвамъ, и ви моля, г-да прѣдставители, колкото се касае до това прошение, недѣйте му дава ходъ въ смисълъ да се възбуди углавно прѣслѣдване противъ просителя. Кой знае, може би, и този нещастникъ, който е подписалъ това прошение, да е единъ отъ онѣзи мнозина, които се подписватъ въ вѣстници и въ разни други издания, като отговорници. Тѣ не сж виновни.

Нека покажемъ, че не искаме да прѣслѣдваме невинни хора, защото задъ гърба на просители се крие другъ нѣкой, който нѣма да пострада, а ще пострада единъ невиненъ човѣкъ. Азъ пакъ ще ви моля — да не давате ходъ на туй прошение. Недѣйте го прѣпраща на никаква власт за възбуждане прѣслѣждане противъ просители. Достатъчно е, че ние тържествено изобличаваме тѣзи, които държатъ единъ неприличенъ языкъ зарадъ народното прѣдставителство.

Христо Гендовичъ: Г-да прѣдставители! Дѣйствиелно, отъ една страна ако погледнемъ, просителътъ е много виноватъ; но ако вземемъ другата страна, ще видимъ, че той не е виноватъ, защото той не е грамотенъ да го напише, но все ще има нѣкой, който да му е написалъ това прошение. Азъ ще се съглася съ г-на Бобчева, че дѣйствиелно има такива лица, които ходятъ само да интригуватъ противъ правителството и да подбуждатъ невиннитъ хора да подписватъ разни глупости. И такива хора, ако ги дадемъ подъ съдъ, ще темлятъ за права-Бога. Затова, азъ си отбивавамъ мнѣнието и се присѣдинявамъ къмъ г-на Бобчева — да се не дава подъ съдъ, а да се отдаде това на неговата простота, и втори нѣтъ, ако си позволи нѣкой да направи това, той да бѣде наказанъ.

Атанасъ Данковъ: Азъ мисля, че за да може народното прѣдставителство да се произнесе, трѣбва прѣдварително да му бѣде извѣстно, за да може да вземе едно рѣшение; или, ако намѣри, че има нанесено нѣкакво оскърбление, трѣбва да знае каква е обидата. Чухъ отъ другаритъ си, че въ прошенieto на просителя имало тази фраза: „тѣй, както ви наричатъ полицейски избраници“. Ако е само зарадъ тази дума, ние всѣки единъ день четемъ това въ вѣстникитъ. Зарадъ туй, трѣбвало би по-напрѣдъ да се прочете прошенieto, да видимъ: да ли има обида, да ли има нѣкакво оскърбление за Народното Сѣбрание, или не, и трѣбва ли да се вземе рѣшение въ една или въ друга смисълъ, или не трѣбва. И ако не трѣбва, тогазъ, естествено, заявлението ще остане безъ послѣдствие, а лицето, което го е подало, ще бѣде, тѣй да се каже, прѣрѣно отъ Народното Сѣбрание, като не иска да се занимава съ такова прошение. Зарадъ туй, азъ съмъ на мнѣние, че трѣбва по-напрѣдъ да се прочете това заявление. Отъ друга страна, менъ ми се струва, че този човѣкъ не е авторъ тъ на това заявление. Отъ гдѣ знаете вие, че не е отишълъ при нѣкой прошенонисецъ или при нѣкой адвокатъ, далъ му е единъ левъ да му напише заявление за пенсия и, като го е написалъ, Богъ знае какво му е казалъ, че е писалъ въ заявлението, или нѣкъ увѣрилъ го е, че тѣй, както е написано прошенieto, ще му отпуснатъ пенсия и той го е подалъ? Може би, най-сегнѣ, да е мислилъ, че по таквъ начинъ ще може да направи да бѣде уважена молбата му. Така щото, до като не се прочете заявлението, да видимъ да ли съдържа нѣкакво оскърбление, азъ нѣма да вдигамъ рѣка за възбуждане углавно прѣслѣждане противъ този човѣкъ. Право каза г-нъ Бобчевъ, че само отъ разискванията въ Народното Сѣбрание този човѣкъ ще разбере, че е направилъ грѣшка,

а това ще послужи за урокъ и на други, като него, да знайтъ какъ да се отнасятъ къмъ народното прѣдставителство.

Иванъ М. Абрашевъ: Г-да прѣдставители! Азъ нѣма да бѣжъ великодушенъ и нѣма да подвежъ въпросътъ тѣй, както го подведе г-нъ Бобчевъ. Дѣйствиелно, подобни постапки ставатъ само отъ сѣдилищата, когато се дава апелативна жалба. Тамъ иматъ интересъ двѣ страни и когато странитъ не пазятъ благоприятно, връщатъ имъ се бумагитъ. Обаче, когато бумагата се дава съ оскърбително за сѣда съдържание, никога прокуратурата или окръжниятъ съдъ не повръща бумагата на лицето, което ѝ подава, но ex-officio възбужда углавно прѣслѣждане противъ него. Защо тогазъ искате да бѣдете великодушни?

Г-нъ Данковъ кази, че, може би, нѣкой прошенонисецъ да му е написалъ това прошение. Възможно е, но всѣки трѣбва да чувствува, всѣки трѣбва да знае, когато прави една просба до народното прѣдставителство, какво се пише въ тази просба. Направена тя отъ нѣкой прошенонисецъ или отъ нѣкой адвокатъ — слѣдствието е все едно. Въ всѣки случай, лицето, което е подписало такова едно заявление, е отговорното. Ами че ако всѣки излѣзе така да оскърбява народното прѣдставителство, ако всѣки почне да подава такива унизителни за престижа му прошения и ние не ги дадемъ подъ съдъ, тогазъ унищожете всичкитъ закони, унищожете и Конституцията, ако щете. Гдѣ остана тогазъ независимостта на народнитъ прѣдставители, когато ние сте жертва въ рѣцѣтъ на разни празноскитающа хора, на разни хора, които идятъ да ни псуватъ въ Народното Сѣбрание? Това достолѣпно ли е, г-да прѣдставители? И вие можете да търните още тази обида, като ви наричатъ безсѣвестници! Даже и мотивътъ на г-на Данкова да бѣде констатиранъ, той пакъ трѣбва да бѣде даденъ подъ съдъ, защото сѣдилищата сѣ, които трѣбва да констатира оскърблението, и тѣ сѣ които приспособяватъ законитъ, а не Народното Сѣбрание. Имайте прѣдъ видъ, г-да прѣдставители, че ако този човѣкъ се накаже за туй заявление, то мнозина отъ тѣзи, които издаватъ разни брошури и разни вѣстници, ще почувствуватъ и нѣма да иматъ куража да пишятъ другъ нѣтъ противъ народното прѣдставителство. Ако ли пъкъ не го накажете, ако пасърдите този недобросѣдственъ човѣкъ, който ни нарича „полицейски избраници“, бѣдете увѣрени, че ние всѣки день ще имате подобенъ родъ заявления и ще бѣдете подигравка въ рѣцѣтъ на разни негоди. Затова, азъ поддържамъ прѣдложението си и моля да се тури на гласуване.

Атанасъ П. Краевъ: Г-да прѣдставители! Когато г-нъ докладчикътъ докладваше прѣдметното прошение, направи ми едно неприятно впечатлѣние (Отива на трибуната.) иронията, съ която той съпроводи свои докладъ. Вѣрвамъ, че не е прѣминяло отъ вниманието на никого отъ васъ, че негова милостъ, като се не задоволи да довлѣда сѣщността на работата, иронизираше, като казваше, че този прошенонисецъ си е позволилъ да учи на умъ народното прѣдставителство, е ималъ прѣстѣпната смѣлость и дързостъ да посочи на народнитъ прѣдставители начинъ на уреж-

дание известна материя по законодателен ред. Ще забълбъж, г-да, че всеки български гражданин, макар да не заседава в Народното Събрание, е свободен чрез вестници, чрез брошури или съ особени заявления и прошения до Народното Събрание, да изказва мнение по всички въпроси, които интересуват законодателната дейтелност на Народното Събрание. Събранието не може, няма право, ще направи прѣстъпление, ако вземе мѣрки за отстраняването на подобни проявления на свободната мисъл на гражданитѣ. (Стофанъ Н. Консуловъ: Псуването свободна мисъл ли наричате?) — Не. Азъ казахъ по-рано, че трѣбва да искажемъ съжалѣние, гдѣто единъ гражданинъ, обръщайки се до Народното Събрание, като къмъ парламентъ на България, си служи съ изразения недостолѣнии. Ми се струва, че това е повече отъ достатъчно.

Колкото се касае до това: да ли съ прѣслѣдването на подателя на това прошение ние ще измѣнимъ мнѣнието на хората за качеството ни, като прѣдставители на страната, въпросътъ е много споренъ. Вие може да имате убѣждение и да го поддържате съ законъ даже — защото вие ги правите — можете да постановите, че вие не сте полицейски избанници, вие се одобрявате, понеже сте болшинство; не сте, обаче, въ състояние да накарате хората, които мислятъ, че сте полицейски избанници, да ги тероризирате да мислятъ не тъй, както искатъ. Достатъчно е, че споредъ Конституцията, веднажъ дошли въ Народното Събрание, провърени вашитѣ избори, имате законния мандатъ на народни прѣдставители. Отъ формална точка, вие сте народни прѣдставители. (Никола Антикаровъ: А вие не сте ли?) Вие сте болшинство. Вие правите законитѣ, които сж задължителни за всички, живущи въ България, но има хора, които не смѣтатъ изборитѣ, станали на 17-й Ноемврий 1896 година за съвършено свободни. Безспорно е, че въ тѣзи избори и въ послѣдующитѣ полицията взе живо участие. (Христо Гендовичъ: Лъжешъ! Азъ не съмъ избранъ отъ полицията!) — Желалъ бихъ малко по-благоприлично да се обръщате, г-нъ Гендовичъ. Какво е това: „Лъжешъ“! Не ви е срамъ! Това изразение „лъжешъ“, като топълъ хлѣбъ, като „добъръ день“ го имате. (Христо Гендовичъ: Не съмъ полицейски избанникъ!) Безспорно е, че полицията взе извънредно голѣмо участие въ изборитѣ. (Глъчка.) Това е печално, но е истина. (Георги Н. Юруковъ: Оттеглете си думата, г-нъ Краевъ, ако уважавате и почитате себе си, Народното Събрание и народния суверенитетъ! Ако уважавате себе си, оттеглете думата си!) Азъ съмъ единъ отъ най-голѣмитѣ поклонници на народния суверенитетъ, но считамъ, че ще оскърбѣ българския народъ, ако си оттегля думитѣ, състоящи въ това, че полицията винаги е взимала участие въ изборитѣ, както и въ 1896 год. (Никола Антикаровъ: Ако сждите по себе си, вѣроятно тъй е!) — Това може да е единъ порокъ на изключителната власт, но това е друга работа.

Прѣседателствующий Христо Ивановъ: Ако не говорите по прѣдмета, г-нъ Краевъ, ще Ви отнемъ думата!

Георги В. Даскаловъ: Защо защищавате такъвъ единъ човѣкъ?

Атанасъ П. Краевъ: Г-нъ Даскаловъ! Азъ не го познавамъ и Ви казвамъ трети пътъ, че съжалевамъ за гдѣто си е позволилъ да употреби такива оскърбителни изразения къмъ Народното Събрание. Той не се обръща къмъ Даскалова, Янколова, Краева, Първанова или другя, а къмъ Народното Събрание, като къмъ институтъ, който трѣбва да се почита тукъ отъ всинца ни.

Ето защо, заявявамъ още единъ пътъ прѣдъ васъ, за да се знае на всебѣдъ, че всеки, който се отпаса до Народното Събрание съ молба, длъженъ е да употребява прилична форма и да избѣгва всякакви лоши фрази. Вѣнка, въ пресата и въ митингитѣ, може да се квалифицираме какви сме, какъ сме избрани и какъ сме дошли тукъ; но тѣзи, които искатъ да се сношаватъ съ насъ, като съ Народно Събрание, трѣбва да правятъ абстракция отъ личности, трѣбва да ни конседериратъ и почитатъ като едно тѣло, като институтъ, който по тази или онази причина, на основание на Конституцията, отъ формална поне точка, прѣдставлява народния суверенитетъ.

Въ заключение ще кажъ, че е желателно, почитаемото Бюро, като получава за напрѣдъ прошения, ако срѣщне такива съ оскърбителни изразения, да ги връща на подателятѣ, съ забѣлѣжка, че ще пристигнатъ на трибуната въ Народното Събрание, само ако се отмахнатъ оскърбителнитѣ пасажѣ. (Д-ръ Георги Янколовъ: Да ги цензурираме тогазъ!) Това се практикува и въ сдилищата. Ако ли взематъ всичката отговорност за послѣдствията, може да се внескъ въ Народното Събрание, колкото и да е оскърбително съдържанието имъ, и тогазъ да се произнесе, като какви мѣрки трѣбва да вземемъ противъ авторитѣ.

Втората забѣлѣжка, която правя, е, щото г-да добладичитѣ на комиситѣ никога да не иронизиратъ съ прошенията на гражданитѣ. Тѣ трѣбва да ги прочитатъ или да даватъ резюме, да изказватъ мнѣнието на комисията и нищо повече.

Колкото за прѣдложението на г-на Абрашева, няма и да говорж, но ще моля да се приеме мнѣнието на г-на Бобчева, именно Събранието да се постави по-високо отъ оскърблението, което му се нанася, и да не взима никакви мѣрки за прѣслѣдване просоподателя.

Георги Н. Юруковъ: Г-да народни прѣдставители! Дѣйствително, Бюрото на Народното Събрание е направило грѣшка, като е допуснжло това прошение да се донесе тукъ, на трибуната. Обаче, веднажъ то дошло тукъ, пита се: какво трѣбва да направимъ? — Менъ ми се струва, че въ случая всѣко великодушие отъ наша страна би било прѣстъпно, защото ние не сме обидени въ случая, като частни лица, а като народни прѣдставители, като носители на народния суверенитетъ, и ако испуснемъ такава една обида, ще рѣче, че ние не заслужаваме да бждемъ народни прѣдставители. А най-повече, г-да народни прѣдставители, трѣбва да го направимъ за туй, защото у насъ отъ нѣколко години насамъ се е въвела такава прѣстъпна практика, че хора, които на улицата не могатъ да псуватъ, защото ги е страхъ отъ общитѣ сдилища, дохождатъ въ Камарата да псуватъ, като че ли Камарата е мѣсто, гдѣто може да се вържжтъ всички злодѣяния, безъ да бждатъ наказани. Затова, трѣбва

да се вземе рѣшение, за да се испрати това заявление на надлъжния прокуроръ, който да му даде дългѣшния ходъ, да се прѣдаде виновниятъ на съдъ. (Ржкоплѣскалия.)

Димитър Ночевъ: Азъ съ голѣмо удоволствие изслушахъ хуманнитѣ възглѣдове на г-на Вобчева. Сжко много ми бѣше приятно да чуъ и г-на Данкова и съмъ съвършено съгласенъ съ тѣхъ да се прости на тоя нещастникъ; но защо пъкъ да му се прости? Хуманитетъ въ Народното Сѣбрание не може да има. Наказателниятъ законъ, ми се чини, прѣдвизжда наказание и за частни лица, които си даватъ волностъ да оскърбѣватъ. Менъ ми се чини, че не може да има български опълченецъ да поднесе едно прошение съ оскърбително съдържание за Народното Сѣбрание, каквото е това. Тукъ се явява, може би, нѣкой задъ гърба на тоя нещастникъ, и, може би, нѣкой отъ нашитѣ другари. Чакайте, казва, да ви оскърбѣ азъ, и послѣ съ хуманитета на г-на Вобчева да излѣзе да каже въ вѣстникитѣ: вие прѣтърпѣхте, като ви обвинявахъ въ гешефтарство и инимонство; нѣ ви още една обида, че сте не народно прѣдставителство, а полицейско. По тая причина, поддържамъ възгледотѣ на г-на Абрашева и моля да се омие това петно отъ лицето на народнитѣ прѣдставители. Моля да се даде подъ съдъ просителтъ по всички формаленъ редъ. Както казахъ, ако Наказателниятъ законъ осжда ония, които оскърбѣватъ на улицата, толкова повече трѣбва да бѣде голѣмо наказанието на тоя човѣкъ, който оскърбѣва въ Народното Сѣбрание.

Каза се отъ тия, които сж чели прошениято, че просителтъ само пронизиралъ Народното Сѣбрание. Азъ мисля, че едва ли заслужава това прошение да се прочете отъ тая трибуна, толкова повече, че е написано отъ нѣкой отъ нашитѣ колеги, и то съ цѣль да оскърбѣтъ Народното Сѣбрание, за да иматъ, може би, право, чрѣзъ вѣстникитѣ, да кажатъ: прѣтърпѣхте единъ милионъ обиди, ще ви накараме да прѣтърпите още една, да търпите вѣчно. Така щото, хуманитетъ да нѣма въ Народното Сѣбрание, а напротивъ, поддържамъ да се даде подъ съдъ просителтъ.

Д-ръ Георги Янколовъ: Г-да! Азъ нѣма да говоря по сжщността на това нѣщо. Ще направя нѣколко забѣлѣжки по онова, за което говори г-нъ Вобчевъ и г-нъ Юруковъ, които съжялаватъ, че Бюрото е пропуснало и че не трѣбва за въ бѣдѣще да пропуца такива прошения, които иматъ псувателенъ характеръ като това. Върху това прошение виждамъ има забѣлѣжка, че е получено въ канцеларията на 29-й Октомврий т. г.; има написано още съ червенъ карандашъ „справка“, понеже просителтъ казва, че билъ далъ прошение до Народното Сѣбрание още въ 1891 год. Направила се справка и се оказало, че прошениято му отъ 1891 год. било испратено въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ № 201, отъ 20-й Ноемврий 1892 год. Послѣ, прошениято му, което се докладва сега, не е прѣдставено на прѣдсѣдателя или на подпрѣдсѣдателитѣ на Бюрото да го прѣгледатъ и да даджтъ ходъ на работата. Какъ е прѣпратено въ комисията безъ да бѣде резолирано, ще направя справка. Но ако почитаемото Сѣбрание мисли, че Бюрото може да цензурира такива прошения, като

ги чете отъ край до край, и щомъ види, че има глупости и псувателни изречения, да ги остави на страна, ние не сме противни на распореджанията на Камарата. (Атанасъ П. Кравъ: Да ги поврѣца!) До сега, обаче, не съмъ мислилъ тѣй. Мислилъ съмъ, както и вие, г-да прѣдставители, че едно прошение, като влиза въ Народното Сѣбрание, трѣбва да мине чрѣзъ Сѣбранието. (Гласове: Вѣрно!) Тѣй е била практиката отъ 4—5 години на редъ; тѣй сме практикували. По-напрѣдъ какъ е било, не знамъ. Ако, обаче, мислите, че можемъ да цензурираме прошенията, тогава вие ще имате по-малко разговори, а ние повече работа.

Сега, като е тѣй работата, позволете ми да кажъ, че е много хубаво, както е казалъ Исусъ Христосъ: „Ако ви удари нѣкой отъ едната страна, обърнете му и другата“. Азъ, обаче, мисля, не сме на врѣмето на Исуса Христа, или при въдворяването на християнството и ако прѣмълчимъ и тоя пътъ тия ругания ще се синѣтъ повече. За туй, защитете се и нека всички разбержтъ, че нехранимайковци и нищожества не могатъ да псуватъ народното прѣдставителство. Слѣдователно, дайте примѣръ на строгостъ, нека го накажжтъ, а ако е станжалъ подлога на нѣкого, дайте му да разбере, и нека каже оногосъ, който е направилъ това нѣщо. Моля да се гласува.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: По тоя въпросъ говорихъ повече отъ 7 дунѣ. Има записани и други. (Гласове: Исчерпанъ е въпросътъ!) Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни да се прѣкратѣтъ дебатитѣ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Прѣкративатъ се дебатитѣ.

Ще дамъ на гласуване прѣдложението на г-на Абрашева. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни да се испрати прошениято на Никола Стояновъ, отъ с. Игнатовци, Дрѣновска околия, на надлъжния прокуроръ за даване подъ съдъ виновното лице, за нанасяние оскърбление на Народното Сѣбрание, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Ще се испрати на надлъжния прокуроръ.

Моля докладчика, г-нъ Вълкановъ, да докладва.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Заявление отъ Манча Колинъ отъ с. Раяновци, Искрешка околия. Въ своето заявление казва, че билъ кметъ въ това село отъ 1884 до 1887 год. и въ врѣме на сръбско-българската война изгорѣла кжщата му, въ която изгорѣли и селскитѣ тефтери. При ревизия на смѣткитѣ му, оказало се, че билъ злоупотрѣбилъ 900 л., за които не могълъ да прѣдстави смѣтка, и моли да му се опростѣтъ, като му се поврнатъ и продаденитѣ имоти. Прѣдставлява свидѣтелство, че е бѣденъ.

Комисията, прѣдъ видъ на обстоятелството, че не доказва съ нищо, че тефтеритѣ му сж изгорѣли, остави прошениято безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошениято на Манча Колинъ, отъ с. Раяновци, Искрешка околия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола Б. Вълкановъ: Има едно прошение отъ Мика Ганчовъ отъ с. Шишинци, Кулска околия, бившъ ученикъ въ Русенското държавно практическо земеделъско училище, а по настоящомъ ученикъ въ Плъвенското винарско-земеделъско училище. Просителтъ казва, че до 27-й Февруарий т. г. билъ ученикъ въ Русенското държавно практическо-земеделъско училище, но по нѣкои негови възгледи, именно, че билъ възстаналъ противъ прѣподаването на нѣкои прѣдмети, директорътъ на училището го отчислил, като го лишилъ отъ правото за винаги да не може да постъпи въ същото училище и само за една година въ Садовското и Плъвенското училища. Той издържалъ наказанието и слѣдъ това постъпилъ въ Плъвенското винарско училище. Казва, че направилъ грѣшка съ противостоеніето си на тия прѣдмети, които мислилъ за излишни, понеже билъ малъкъ, именно на 19 години. Моли да му се опростятъ 450 л., които били изживени за поддържаніето му 1½ година като стипендиантъ на държавата. Баща му билъ обѣденъ и притежавалъ недвижимъ имотъ съвсѣмъ малкъ. Наистина, отъ училищнитѣ свидѣтелства, които прѣдставлява при заявлението, и II и III класъ е свършилъ съ отличие и днесъ се намира като ученикъ при Плъвенското винарско училище.

Комисията, прѣдъ видъ на обстоятелството, че е направилъ прѣстѣпление и директорътъ е ималъ право да го отчисли, взе рѣшение да се остави прошеніето му безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молжъ ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошеніето на Мика Ганчовъ, отъ с. Шишинци, ученикъ въ Плъвенското винарско училище, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Волшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола Б. Вълкановъ: Прошение отъ Дена Господинова, отъ с. Талашлий, Каваклийска околия. Прѣзъ учебната 1881/82 год. била ученичка въ III класъ на Сливенската дѣвическа гимназия, но прѣзъ годината се разболѣла и напуснала гимназията, прѣди да свърши учебната година. Слѣдъ като оздравѣла, поискала да стане учителка, но прѣдъ видъ на това, че законътъ не допускалъ учителки съ второкласни свидѣтелства, взела и фалшифицирала свидѣтелството си отъ II класъ и го направила, като че била свършила III класъ. По тоя начинъ учителствувала 10 години, до като началството ѝ узнало, че свидѣтелството ѝ било фалшиво и уволнило ѝ отъ длъжностъ. Моли Народното Събрание да възстанови правата, да може и за напредъ да учителствува, понеже била бѣдна и съ една ржка.

Комисията, прѣдъ видъ на това, че нѣма никакви доказателства при прошеніето, че е съ една ржка, остави прошеніето безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молжъ ония г-да прѣдставители, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошеніето на Дена Господинова, отъ с. Талашлий, Каваклийска околия, да се

остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Волшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола Б. Вълкановъ: Постъпила е една молба отъ нѣкакъвъ си старъ поборникъ К. попъ Хр. Кършовски, отъ с. Мустафа-Бейлери, Балчикска околия. Той казва, че прѣзъ 1897 год., 12-й Ноемврий, билъ подалъ едно прошение, за да му се опрости десетъкътъ за три години и понеже до сега нѣмалъ никакъвъ отговоръ, моли да му се отговори и да му се опрости десетъкътъ за три години. Да иска това, той се основава и на туй, че билъ прѣселенецъ въ това село.

Комисията, слѣдъ като разгледа прошеніето му, намери, че нѣма никакви доказателства за че е прѣселенецъ и че е подавано отъ него прошение прѣзъ 1897 год. и затова рѣши да се остави прошеніето му безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ да се остави безъ послѣдствие прошеніето на К. попъ Хр. Кършовски, да си вдигнатъ ржката. (Волшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола Б. Вълкановъ: Прошение отъ Ахмеда Мечооглу, отъ с. Градница, Севлие夫ска околия. Въ прошеніето си той казва, че като селски полякъ въ врѣме на възстаніето прѣзъ 1876 год. билъ запазилъ живота и имота на всичкитѣ българи отъ околнитѣ села. За тая му заслуга той билъ награденъ съ бронзовъ медалъ лично отъ покойния Князь, когато билъ въ тѣхното село. Той счита, че е направилъ голѣма заслуга на българитѣ тогава и затова моли да му се отпусне една пенсия, за да може да прѣхранва себе си и сѣмейството си.

Комисията, като има прѣдъ видъ, че просителтъ не попада въ категорията на тия, за които е създаденъ Законътъ за подобряние положеніето на поборницитѣ и оплченцитѣ, рѣши да се остави прошеніето му безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молжъ ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ мнѣнието на комисията, да се остави прошеніето на Ахмеда Мечооглу безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Волшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола Б. Вълкановъ: Прошение отъ Тинка Н. Хр. Факирова, отъ Шуменъ, съпруга на покойния старши унтеръ-офицеръ Никола Хр. Факировъ. Тя казва, че мъжъ ѝ билъ починалъ скоропостижно прѣзъ 1897 год. и ѝ оставилъ вдовица съ три малолѣтни дѣца, безъ всѣкакви срдства за прѣпитание. Покойникътъ ѝ мъжъ билъ 7—8 години волнонаемъ старши полковъ сараѣ въ 5-й артилерийски полкъ и, вслѣдствие на многото и тежка работа, се билъ разболѣлъ и скоропостижно умрѣлъ. При прошеніето ѝ има приложено едно свидѣтелство, дадено ѝ отъ полковия командиръ, въ което е казано, че покойникътъ е работилъ усърдно работата си, а пъкъ въ края на свидѣтелството е казано, че, може би, да е умрѣлъ и отъ усилената работа.

Комисията не намери основание, за да ѝ се отпусне пенсия и остави прошеніето ѝ безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молжъ ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ

матъ предложението на комисията, да се остави безъ послѣдствие прошеніето на Тинка Н. Хр. Факирова, да си вдигнѣтъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Постѣпило е едно заявление отъ една пенсионерка, а именно отъ Елена К. Попова, отъ Айтосъ. Тя казва, че прѣзъ 1892 год. мжжъ ѝ Константинъ Поповъ билъ осѣденъ за политическо прѣстѣпление на смъртъ и обѣсенъ въ двора на Черната-Джамия въ София. На основание на заявлението, което била подала прѣзъ 1896 год., Народното Сѣбрание ѝ отпуснало една пенсия отъ 30 л. мѣсечно, но като не могла съ тия 30 л. да прѣхрани себе си и дѣтото си, ти се оженила за единъ вдовецъ-учитель съ двѣ дѣца, като смѣтала, че слѣдъ това $\frac{2}{3}$ отъ пенсията ѝ ще прѣминатъ върху дѣщеря ѝ Райна. Пенсионниятъ свѣтъ, обаче, оставилъ прошеніето ѝ за тая цѣль безъ послѣдствие и по тая причина тя сега е подала прошение до Народното Сѣбрание, съ което моли да се прѣхвърлѣтъ $\frac{2}{3}$ части отъ въпросната пенсия върху дѣщеря ѝ Райна и това да се счита отъ датата на прѣкрѣтиваніето на пенсията, т. е. отъ 9-й Февруарій 1897 год.

Комисията, като разгледа това прошение, безъ да разисква какъ е осѣденъ покойниятъ Константинъ Поповъ, понеже на всички сж известни още обстоятелствата, при които той бѣше осѣденъ, намѣри, че $\frac{2}{3}$ части отъ въпросната пенсия могатъ да се прѣхвърлѣтъ върху малолѣтното 6-годишно момиче на Константина Поповъ, називаемо Райна, които да служѣтъ за възпитаніето му. За тая цѣль, комисията, безъ да гледа, че се е оженила, намѣри молбата на Елена К. Попова, сега Джанкова, за основателна и справедлива и рѣши да помоли Народното Сѣбрание да се съгласи и приеме, щото 20 л., които правѣтъ $\frac{2}{3}$ части отъ въпросната пенсия, да се прѣхвърлѣтъ върху момичето на покойния Константинъ Поповъ, називаемо Райна.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молж онии отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ предложението на комисията, да бжде уважена молбата на Елена К. Попова по начинъ, както се докладва отъ г-на докладчика, да си вдигнѣтъ ржката. (Болшинство.) Приема се предложението на комисията.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Постѣпила е една молба отъ Господина Вълковъ Михайловски, изъ Стара-Загора, живущъ въ Варна, въ която, като казва, че му била отпусната една пенсия отъ 420 л. годишно и че била много малка, за да може да прѣхранва себе си и сѣмейството си, моли Народното Сѣбрание да му ѝ увеличи на 1200 л. годишно.

Комисията разгледа това прошение и като намѣри, че пенсионниятъ свѣтъ е обсъдилъ молбата му и му е отпусналъ една пенсия, каквато е намѣрилъ за добръ, рѣши да се остави прошеніето му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Молж онии отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ предложението на комисията, да се остави безъ послѣдствие прошеніето на Господина Вълковъ Михайловски, да

си вдигнѣтъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Постѣпила е една молба отъ Иваница Данчовъ, изъ Варна. Той настоява, щото всичкитѣ 14 документа, които е приложилъ при молбата си, да се прочетѣтъ въ Народното Сѣбрание. Комисията, обаче, изучи всеотрапно всичкитѣ свидѣтелства, които сж известни на мнозина, така щото, сега нѣма да ги прочетѣ. Той е билъ пенсиониранъ отъ бивше едно народно прѣдставителство съ 200 л. мѣсечно, но, по новия Законъ за подобрѣние положението на коборницитѣ и опѣченцитѣ, пенсионниятъ свѣтъ му намалилъ пенсията на 90 л. мѣсечно. Сега той казва, че билъ много бѣденъ и че не могѣлъ да прѣхранва себе си и денетчленното си сѣмейство съ тая малка пенсия, и затова моли Народното Сѣбрание да увеличи тая му пенсия на 200 л. мѣсечно, така, както били увеличени пенсиятъ на войводитѣ, защото той счита, че билъ заслужилъ повече на отечеството отъ колкото войводитѣ.

Комисията обсъди всеотрапно неговата молба и само за туй, че съ това може да се създаде единъ лопъ прецедентъ, рѣши да се остави молбата му безъ послѣдствие. Въ сжщностъ, обаче, комисията признава, че той е човѣкъ, който много е заслужилъ на отечеството, но, както казахъ, само да се не създаде прецедентъ, комисията го остави безъ послѣдствие. Обаче, въпрѣки това рѣшеніе на комисията, азъ, като имамъ прѣдъ видъ, че той човѣкъ е заслужилъ много на отечеството, прѣдлагамъ да се увеличи пенсията му съ още 50 л. мѣсечно.

Якимъ Ивановъ: Азъ мислѣхъ, че почитаемота проше-тарна комисия неправилно е отхвърлила прошеніето на просителя, защото, ако на войводитѣ се даде по 200 л. възнаграждение мѣсечно, то е за това, че сж принесли по-големъ заслуги на отечеството. Затова, азъ като имамъ прѣдъ видъ, че и г-нъ Иваница Данчовъ е принесълъ голѣми заслуги на отечеството, което се доказва отъ документитѣ, които сж приложени при просбата му, прѣдлагамъ да се увеличи пенсията му съ 50 л., както г-нъ Вълкановъ прѣдложи. Поборници сж много, но не всички сж принесли еднакви заслуги на отечеството. Отъ документитѣ се вижда, че той е заслужилъ доста много на отечеството, като е жертвувалъ и себе и имота си. Сега, на стари години, той е останѣлъ съ голѣмо сѣмейство и пенсията, които му се дава, не му стигала за хлѣбъ. Затова, азъ поддържамъ предложението на г-на докладчика — да се увеличи пенсията му съ 50 л. мѣсечно. Молж да се съгласите съ това прѣдложение.

Стефанъ С. Вобчевъ: Взехъ думата, г-да прѣдставители, не собствено по тоя въпросъ, не именно за даване или не даване една прибавъчна частъ къмъ пенсията на тоя просителъ — Иваница Данчовъ, а по единъ принципаленъ въпросъ, който би трѣбвало да се уреди единъ пѣтъ за винаги, а не да се рѣшава единъ пѣтъ така, другъ пѣтъ — иначе. Защо, нѣта се, ние сега ще дадемъ една прибавка къмъ пенсията на тоя просителъ, а пѣкъ по-напрѣдъ на нѣ-

колко души други просители отхвърлихме, оставихме безъ послѣдствие проситѣ? Защо даваме пенсия едному, а другиму отказваме? Веднага въ тоя моментъ ние освѣтлихме ли се достатъчно въ извънредно голѣмитѣ заслуги на тоя просителъ, за да му дадемъ добавъчна пенсия? — Не сме. А щомъ като не сме, то само на една случайностъ ще се дължи, ако приемемъ или отхвърлимъ неговото искание. Тѣй както е тръгнала работата — аслъ виждате и днесъ какво става — масса просители се явяватъ да искатъ пенсия: на едного дали 150 л. пенсия, не ги харесва — иска 250 л.; на други дали 500 л., не ги харесва — иска 1.000; на пѣкого откраднали ковошката и съборили не знажъ що-си въ турско врѣме, иска да му се даде пенсия, защото пострадалъ. Ами че ако отива така, кждѣ ще отидемъ? Дѣйствително, азъ ви казвамъ, че ще отидемъ до тамъ, че цѣлиятъ български народъ да стане пенсионеръ. Азъ държжъ, напр., че всички учители въ турско врѣме иматъ по-голѣми заслуги, иматъ по-голѣмо право да получаватъ пенсия, отъ колкото нѣкои поборници; учителитѣ, тѣ сжъ създателитѣ на поборницитѣ. Ако има нѣкои, които по заслуги би трѣбало да станатъ пенсионери, тѣ сжъ именно учителитѣ, които въ турско врѣме сжъ носили високо знамето на книгата; трѣбвало би да дадемъ пенсия на всички свещеници; ако щете, на всички интелигентни лица, на всички търговци, на всички земледѣлци, и по тоя начинъ трѣбвало би да захватемъ наредъ, като отпуснемъ пенсии на всички въ Карлово, въ Панагюрище, Перущица, Брацигово, Ватакъ и др. Ами че тогата цѣла България ще трѣбва да се прогласи държавенъ пенсионеръ! Тогатъ кждѣ ще му излѣзе краятъ? Има хора заслужили, на които трѣбва да се даде пенсия — не отричамъ това, такъвъ е и просителтъ — но какъвъ е редътъ въ такива случаи?

Азъ ще ви се помоля, г-да прѣдставители, въ тоя случай да имате уважение поне къмъ оны отговоръ, който се даде на Тропото Слово, по отношение рѣшението на вашата парламентарна комисия, която се занимава въ продължение, на петъ мѣсеци съ извѣстни въпроси и по този въпросъ, по който взема и рѣшения. По тоя въпросъ комисията взе рѣшение отъ оны, които ние нарикохме „общепризнато приемливи“; баремъ него да уважимъ и изобщо по работата на пенситѣ да се подчинимъ на рѣшението на парламентарната комисия. Ето какво казва това рѣшение въ пунѣти шести: (Чете.) „Пенсии или парични награди на заслужили лица да се отпущатъ за всѣкого отдѣлно само по законодателенъ редъ“. Т. е., туй прошение, напр., да се испрати въ надлѣжното министерство, което ще изучи исканието и, ако намѣри, че дѣйствително трѣбва да се уважи то, или пъкъ, че на нѣкой истински заслужилъ българинъ трѣбва да се даде една пенсия, надлѣжното министерство ще внесе прѣдложение въ Народното Собрание, ще се изучи, ще се докладва, ще се гласува като законъ и, съ знаніе на работата, ще дадемъ пенсия на истински заслужилъ човѣкъ, на когото заслугитѣ ще сжъ провѣрени, ще сжъ изучени и т. п. Ето какъ разбирамъ азъ рѣшението на парламентарната комисия по тоя въпросъ и така трѣбва

да се разбира, за да се отгървемъ, веднажъ за всѣкога, отъ всевъзможни искания.

Увѣрявамъ ви, г-да прѣдставители, че удовлетворението на една пенсия, искана незаслужено, води слѣдъ себе си постѣпването на 100 прошения най-малко за искание нови пенсии. (Гласове: Вѣрно!) Това го виждаме всѣки день; тогава Народното Собрание ще се обърне на една пенсионерна комисия, която ще разглежда само прошения за пенсии.

Ето защо, азъ ви моля, понеже туй рѣшение е взето въ парламентарната комисия съ единодушие отъ всички и понеже е отъ оны рѣшения, които въ отговора на Тропото Слово сме нарикли общепризнато приемливи, да се съгласимъ по указани начинъ да отпускатъ отъ сега нататъкъ пенсии и парични награди и всѣкакви искания за увеличаване на пенсия, да оставатъ безъ послѣдствие.

Не отричамъ правото на народнитѣ прѣдставители, по законодателенъ редъ, да внасятъ прѣдложения, подписани отъ нужното число прѣдставители и да искатъ отъ Камарата да се даде пенсия нѣкому, но това трѣбва да става съ съгласието на правителството, особено съ онова на Финансовия Министръ. Моля, прочее, да се уважи туй рѣшение на парламентарната комисия. Не че нѣма право просителтъ, но само по туй съображение, което исказахъ, да се остави неговото искание безъ послѣдствие.

Христо Касабовъ: Г-да народни прѣдставители! Протиенето на Иваница Данчовъ е разгледвано въ комисията и е оставено безъ послѣдствие по слѣдующитѣ съображения. Той като опълченецъ, нищо повече не е отъ опълченецъ, и не може да се приравни къмъ водителитѣ, защото минклата година признахме само трима души за войводи, именно: Панайотъ Хитовъ, Илю Марковъ и Филипъ Тотю, отъ които дѣдо Илю Марковъ се покинжъ. Той, като опълченецъ, е награденъ достатъчно съ 90 лева мѣсечна пенсия. Тоя човѣкъ иска да излѣзе вънъ отъ рамкитѣ на закона, който урежда тая материя за пенситѣ на поборницитѣ и опълченитѣ, и казва: дайте ми 150 л., защото не ми стигатъ за домашнитѣ разноски. Хубаво, днесъ иска 150 л. утрѣ ще каже: дайте ми 300 л. Азъ мисля, че г-нъ Вобчевъ много справедливо забѣлжи въ това отношение, както и минклата година г-нъ Министрътъ на Финанситѣ отговори, че трѣбва да се тури, веднажъ за винаги, край на тия наши поборници и опълченци. За опълченитѣ нѣма да говоримъ, защото има за тѣхъ архива въ Военното Министерство, но за поборницитѣ ще кажжъ, че вмѣсто да се намаляватъ, тѣ отъ година на година се увеличаватъ. Намъ ни е извѣстно, че въ Сърбия бѣхжъ организирани първитѣ чети отъ Филипа Тотю, Иля Марковъ и Панайотъ войвода, а отъ постѣ пристигна Калитанъ Райчо и нѣкой си Тодоръ Вълковъ, който взе участие при Видинъ и се върна. Четвърти се явява, като войвода, Христо Македонски, който не е войвода. И минклата година казахъ, че трѣбва да вземемъ свѣдения отъ сръбското правителство, което като е хранило тия чети въ Цадовската крѣпостъ, знае кои сжъ, и ще видите, че не сжъ повече отъ 150 души, отъ които $\frac{3}{4}$ сжъ загинжли на Шипка и други мѣста. Та

казвамъ, днесъ, съ подписитѣ на двама поборници или опълченци, се явяватъ разни хора прѣдъ Народното Сѣбрание като поборници и казватъ: азъ бѣхъ въ Паланка, на Бабина-Глава и пр. А бе момчета, какво ще кажете? — Да, знаемъ го, г-нѣ войвода; и той бѣше съ насъ. И войводата подписва.

За Иваница Данчовъ, не можъ да отричамъ качеството му на опълченецъ. Той е възнаграденъ толкова, колкото законътъ дава — съ 90 л. мѣсечна пенсия. Ако се направи изключение по законодателенъ редъ, както се направи за тримата войводи минжлата година, на които се отпуснахъ по 200 л. мѣсечна пенсия, то и за Данчова, ако се иска да му се даде 200 л., трѣбва да се внесе прѣдложение по законодателенъ редъ отъ нѣкой народенъ прѣдставителъ, да се узакони, да го признаемъ за войвода и да му дадемъ 200 л. Сега, обаче, нѣма такова нѣщо и затова трѣбва да се ограничи въ рамкитѣ на закона, който не дава повече отъ 100 л. да бѣде пенсията на опълченцитѣ. Ако той е направилъ повече заслуги, нека прѣдстави доказателства и по законодателенъ редъ, слѣдъ като се провѣржтъ, да се удовлетвори. Щомъ нѣма такива доказателства и такова прѣдложение, то не може и да се говори. Той е опълченецъ и като такъвъ достатъчно е възнаграденъ.

Не знамъ защо г-нѣ докладчикътъ не направи това свое прѣдложение въ комисията, гдѣто не е възбуденъ такъвъ въпросъ. Комисията взе рѣшение да се остави безъ послѣдствие прошенieto. Азъ мисля, че трѣбва да бѣдемъ послѣдователни въ рѣшенията си. Азъ, като прѣдседател на комисията, не можъ, да замължъ този фактъ. Ако захванемъ по такъвъ начинъ, както каза г-нѣ Вобчевъ, да даваме пенсии, трѣбва да имаме една Калифорния, единъ изворъ, за да можемъ да удовлетвориамъ всички. Известни сж нашитѣ поборници и опълченци и, слѣдователно, не трѣбва да излизаме отъ рамкитѣ на законоположенията, които имаме. Ако той прави изключение отъ другитѣ поборници, азъ не можъ, освѣнъ да приемъ основа, което каза г-нѣ Вобчевъ — да стане това по законодателенъ редъ. Нѣма такова нѣщо направено, трѣбва да се ограничи само съ приемане на рѣшението на комисията. Може би, почитаемото Народно Сѣбрание да откаже това нѣщо, но въпросътъ е, че има отъ комисията рѣшение да ходатайствува докладчикътъ да остане прошенieto безъ послѣдствие.

Якимъ Ивановъ: Г-да народни прѣдставители! Г-нѣ Вобчевъ, вижда се, да се съмнява въ истинността на заслугитѣ на просители Иваница Данчовъ!.....

Стефанъ С. Вобчевъ: Сакънъ, не! Азъ нищо не съмъ казалъ противъ просители. Азъ казахъ само какво рѣшение по начало трѣбва да вземемъ. За Иваница Данчовъ знамъ много хубави работи, признавамъ неговитѣ заслуги и на всеуслышание ще кажа, че наша длъжностъ е да направимъ на реда му нѣщо, което да е въ негова полза; но, независимо отъ това, ние трѣбва да се подчинимъ на едно рѣшение, което всички сме признали за общеприемливо и само по надлѣжния редъ може да му се даде това, което заслужава.

Якимъ Ивановъ: Азъ разбрахъ, че се успорватъ неговитѣ заслуги. Ако има нѣкой да се съмнява върху неговитѣ извънредни заслуги, ще моля г-на докладчика да прочете неговитѣ документи. Що се касае до рѣшението на парламентарната комисия, г-да народни прѣдставители, то не е рѣшение, което може да се вземе за основа за разрѣшаване въпроситѣ днесъ, защото то е въпросъ на бждицето — когато приемемъ такова рѣшение, ще се ползуваме и ще се подчиняваме на него, не ще съмняваме. Но за сега тѣзи рѣшения не сж нищо за народнитѣ прѣдставители. Отъ друга страна, азъ мисля, че нѣма да направимъ никакво прѣстѣпление, ако и по такъвъ начинъ увеличимъ пенсията на Иваница Данчовъ, защото не за първъ пѣтъ почитаемото Народно Сѣбрание прави това. Овнъ денъ — не бѣше отдавна — по такъвъ редъ се отпусна пенсия на Мипайкова. Тази бѣлѣжка имамъ да направя въ допълнение на казаното.

Христо Касабовъ: Отпуснахъ му 50 л. Какви цб-голѣми качества има Данчовъ отъ Мипайкова? И единиятъ и другиятъ сж поборници. А Данчовъ получава 90 л. Ако се иска да мине като войвода, нека се направи прѣдложение.

Прѣдседателствующия Христо Ивановъ: Г-да прѣдставители! Ще дамъ на гласуване най-напрѣдъ мнѣнието на комисията и, ако падне, тогава ще се вотира прѣдложението на г-на Вълканова, поддържано отъ г-на Якимъ Ивановъ. Който е съгласенъ, щото прошенieto на Иваница Данчовъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Постѣпило е прошение отъ Стояна Петкова Щърбанова, съпруга на покойния поборникъ М. Щърбановъ, отъ с. Ново-Село, Троянска околия. Въ прошенieto си тази госпожа казва, че искала отъ пенсионния сѣвътъ да ѝ отпусне пенсия, но прѣдъ видъ на обстоятелството, че имала три сина, отъ които единиятъ търговецъ, другиятъ на самостоятелна работа, а третиятъ, макаръ и малолѣтенъ, могълъ да ѝ прѣхранва, оставилъ ѝ прошенieto безъ послѣдствие. Сега, въ прошенieto си до Народното Сѣбрание казва, че не могла да очаква поддръжка отъ синоветѣ си и моли да ѝ се отпусне една пенсия, за да прѣкара старитѣ си години.

И прометарната комисия намѣри, че просбата ѝ е неоснователна и ѝ остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующия Христо Ивановъ: Овнъ отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ рѣшението на комисията по прошенieto на Стояна Петкова Щърбанова, моля да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Прошенieto остава безъ послѣдствие.

Г-нѣ докладчикътъ Фарашевъ има думата.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Заявление отъ Ивана Илиевъ, отъ с. Желява, Новоселска околия. Този господинъ билъ прѣзъ 1885 и 86 год. кметъ и въ кметуването си злоупотрѣбилъ 1.800 л.; продали му движимитѣ и недвижимитѣ имоти, които едва уловили 200 л.; сега билъ общински пждаръ и едва могълъ да прѣхранва седмочленното си сѣмейство. Моли да му се опрос-

тиктъ 1.600-тъ л. Обаче, комисията намѣри, че не е нужно да му се опрости и остави заявлението му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Молж ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които сж съгласни, щото заявлението на Ивана Илиевъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Молба отъ Георги Илиевъ Гаджалъ-Войвода, отъ гр. Котелъ, иска да му се даджтъ 3.500 л., удържани отъ пенсията му прѣзъ врѣме на екстерниранието. Минжалата година молбата му била оставена безъ послѣдствие, за да се отнесе до сѣдилището, ако има право.

Комисията и сега намѣри за невъзможно да удовлетвори молбата му и ѝ остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ония отъ г-да народнитѣ прѣдставители, които приематъ рѣшението на комисията, щото прошеннието на Георги Илиевъ Гаджалъ-Войвода да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Молба отъ Ивана Кольовъ, отъ с. Яларе, Търновска околия; ималъ пенсия, опрѣдѣлена отъ пенсионния съвѣтъ 11 л. и 15 ст. мѣсечно, но ниждала му се малка, затова моли да се увеличи.

Пробата му не можа да се удовлетвори и се остави отъ комисията безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Молж ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които сж съгласни, щото молбата на Ивана Кольовъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Молба отъ х. Димка х. Ивановъ, отъ гр. Дупница. Отпуснѣта му била 300 л. годишна пенсия; сега му била малка и моли Събранието да ѝ увеличи, за да прѣкара по-добрѣ старитѣ си години.

Комисията намѣри за основателна пробата му и моли Събранието да увеличи пенсията му съ 10 л. мѣсечно.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ прѣдложението на комисията, щото пенсията на х. Димка х. Ивановъ да се увеличи съ 10 л. мѣсечно, да си вдигнатъ ржката. (Меншество.) Не се приема прѣдложението на комисията и прошеннието остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Друго едно прошение отъ Мария Симеонова, отъ Сливенъ. Има 20 л. пенсия, моли да се увеличи на 50 л. Имала два сина, единиятъ билъ обѣсенъ, другиятъ пралцанъ на заточение въ Акция и, като се завърналъ, умрѣлъ; останѣла съ една дѣщеря; имала да дължи 220 л.

Комисията искажа желанне да се увеличи пенсията отъ 20 на 30 л. и моли Събранието да се съгласи.

Иванъ М. Абрашевъ: Отъ кого е била дадена пенсията: отъ Народното Събрание ли, или отъ пенсионния съвѣтъ?

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Молж ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ това прѣдложение на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Меншество.) Пада.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Просба отъ Сия Атанасъ Тодорова, отъ Русе. Имала отпускнѣта пенсия 45 л. на мѣсецъ; не ѝ стигала, моли да се увеличи.

Комисията не намѣри за нужно да ѝ се увеличи пенсията и остави пробата ѝ безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които сж съгласни, щото пробата на Сия Атанасъ Тодорова да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Прогшение отъ Хюсмена Абдуловъ, отъ Провадия. Билъ стражаръ, заболѣлъ му еразѣтъ и му го отгѣзали; ималъ 25 л. инвалидна пенсия. Моли да му се увеличи съ 10 л.

Комисията намѣри, че това прошение не може да се удовлетвори и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Молж ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ мѣннието на комисията, щото прошеннието на Хюсмена Абдуловъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Просба отъ Архимандрита Харитона. Просителтъ, като изброява заслугитѣ, които е принесѣлъ на отечеството, казва, че му била отпускнѣта мѣсечна пенсия отъ 50 л.; послѣ, съ друго прошение до Негово Царско Височество иска да му се увеличи пенсията, понеже билъ боленъ и не могѣлъ да се мѣсти отъ мѣстото си.

Комисията, като взе прѣдъ видъ заслугитѣ на просителя, и отъ друга страна, че е много старъ, боленъ и лѣжи на едно мѣсто, моли да му се увеличи пенсията съ 50 л., за да може да го гледа нѣкой, тъй като едва пѣлъ да живѣе още една година, както казахъ нѣкой приятели.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Който е съгласенъ съ прѣдложението на комисията, щото пенсията на Архимандрита Харитона да се увеличи съ още 50 л., да си вдигне ржката. (Меншество.) Пада.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Прогшение отъ Цаня Н. Шишковъ, отъ Трѣвна. Просителтъ казва, че билъ принесѣлъ заслуги на отечеството; прѣдставя свидѣтелство за това; ималъ пенсия, която, на основание Закона за поборниците и опълченцитѣ, била отнета. Моли да му се възобнови.

Комисията остави прошеннието безъ послѣдствие, понеже нѣма защо да се удовлетворява.

Прѣдсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ прѣдложението на комисията, щото прошеннието на Цаня Н. Шишковъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Прогшение отъ Христия Цочевъ, отъ Карлово. Казва, че билъ като курьеръ на революционния комитетъ и прѣнасялъ пощата и оржжията на тоя комитетъ между Карлово и Сопотъ, за което и му била отпускнѣта пожизненна пенсия отъ 180 л. годишно. Но пенсионниятъ съвѣтъ, вслѣдствие новия законъ, му отнелъ тая пенсия, и сега той моли Народното Събрание да рѣши да му се възобнови.

Прометарната комисия, като изучи това прошение, рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Моля ония г-да народни прѣдставители, които сж съгласни съ заключението на прометарната комисия, щото прошеието на Христия Почевъ, отъ Карлово, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Промение отъ Михала З. Бибинъ, отъ Самоковъ, старъ опълченецъ. Казва, билъ пенсиониранъ съ 540 л. годишна пенсия, но като билъ въ крайно бѣдно положение и че съ тая пенсия, която му се отпущала, невъзможно било да живѣе и прѣхранва тежкото си сѣмейство, затова моли да му се увеличи съ колкото се намѣри за добръ.

Комисията и това прошение остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Моля ония отъ г-да прѣдставители, които сж съгласни съ заключението на комисията, което е, прошеието на Михала З. Бибинъ, отъ гр. Самоковъ, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Тинка Константинова Асланова, отъ Пещера, сега живуща въ гр. Браила, иска пенсия. Има свидѣтелство отъ българския комитетъ въ Браила, въ което се казва, че братята ѝ Димитръ и Атанасъ Горови, като взимали живо участие въ работитѣ по освобождението на България, на туй основание иска да ѝ се отпусне пенсия. Има и едно писмо отъ Министерството на Финанситѣ, въ което се казва, че е постъпило прошение отъ сжщата Тинка Асланова въ пенсионното отдѣление, което не могло да се разгледа отъ пенсионни съвѣтъ, но и да се разгледа, то ще се остави безъ послѣдствие, защото, съгласно закона, за наследници на пенсията на умрѣлъ пенсионеръ, поборникъ или опълченецъ, се считатъ само родителитѣ му, ако не е жененъ, жена му и дѣцата му, или само жена му, ако нѣма дѣца, и тѣ само могатъ да се ползватъ отъ пенсията, а не и брати и сестри.

На това основание, комисията остави това искание безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Моля ония отъ г-да народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣието на комисията, щото исканието на Тинка К. Асланова, отъ гр. Пещера, сега живуща въ гр. Браила, да ѝ се отпусне пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Сава П. Фарашевъ: Промение отъ Иванъ Паховичъ Вуксановъ, въ което казва, че вземалъ участие въ освобождението на България, за което и разсиналъ положението си, даже въ Стамболово вѣрне е билъ изгоненъ, испадналъ въ годѣмо нещастие и дѣцата му останали тукъ безъ прѣпитание, на произвола на съдбата. Испродалъ всичкитѣ си имоти, гдѣто е ималъ, даже въ Русия, все за сжщата цѣль, на която всецѣло билъ прѣдаденъ.

Прометарната комисия, като взе прѣдъ видъ неговитѣ заслуги и, че има дѣъ дѣщери, едната мома и другата вдовица, иска мнѣието да му се отпусне 80 л. мѣсечна пенсия, за да може да прѣкара останалитѣ дни отъ живота си.

Христо Касабовъ: Г-да прѣдставители! Г-нъ Иванъ Паховичъ Вуксановъ е лице, което се прѣдставлява чрѣзъ едно удостовѣрение отъ покойния генералъ Черняевъ. Всеизвѣстниятъ генералъ удостовѣрява въ друго свидѣтелство, първо, че го е билъ произвелъ въ чинъ поручикъ прѣзъ 1876 год.; второ, прѣдставлява го, че е билъ човѣкъ съ състояние, което е разнесълъ и сѣсипалъ по работи, като тия за освобождението на България и принесълъ голѣми заслуги; трето, удостовѣрява се отъ сжщия генералъ Черняевъ, че е взималъ най-живо участие въ русско-турската война за освобождението на България и други още заслуги е принесълъ.

Комисията, като взе прѣдъ видъ това удостовѣрение на генералъ Черняевъ, ржководима отъ тия съображения, че той е единъ отъ първитѣ славянофили, главнокомандующъ на сръбската армия прѣзъ 1876 год., не можеше да не даде вѣра на неговия подписъ, който е потвърденъ отъ Петербургския нотариусъ, и не можеше да се не съгласи, че лицето, което се прѣдставя тукъ съ такива документи, трѣбва да се удовлетвори. Азъ мисля, че г-нъ Вуксановъ заслужава да му се даде пенсия, като на опълченецъ най-послѣ, и то отъ най-голѣмий размѣръ, 80 л. мѣсечно, като сжщеврѣменно моля почитаемото Народно Събрание да приеме ходатайството на прометарната комисия. Той е единъ нещастенъ старъ човѣкъ, 80-годишенъ, съ дѣщеря, вдовица съ дѣъ дѣца, и друга дѣщеря мома. Ако приемемъ това ходатайство на комисията, мисля, нѣма да направимъ лошо, а ще направимъ единъ актъ на справедливостъ.

Иванъ М. Абрашевъ: Г-да народни прѣдставители! Азъ се обръщамъ къмъ васъ, понеже отъ нѣколко случаи виждамъ, че когато комисията рѣши за нѣщо, нейното мнѣието много пжти не се гласува, и ви моля сега да обърнете сериозно внимание на въпроса, който се разисква, и документитѣ, които се прѣдставятъ тукъ прѣдъ васъ, за заслугитѣ на тоя просителъ; защото, имало е случаи, когато много по-маловажни документи сж прѣдставили други хора, и вие сте имъ давали пенсия. Ако това прошение отиде въ пенсионния съвѣтъ, съгласно тия документи, които сж прѣдставени, вие знаете тамъ, съгласно Закона за подобруване положението на поборницитѣ и опълченцитѣ, като какви документи се изискватъ, за да се отпусне по закона пенсия и какъвъ ще бжде резултатътъ на въпроса, гледанъ по такъвъ редъ. Въ такъвъ случай, просителътъ като прѣдставлява всички документи, че билъ въ легията прѣзъ сръбско-турската война и произведенъ въ чинъ поручикъ и дѣйствувалъ съ легионитѣ, че сѣсипалъ, опропастилъ своето богатство за освобождението на България, въ такъвъ случай, казвамъ, има мѣсто да бждете по-великодушни къмъ него и да рѣшите, г-да прѣдставители, да му се даде една такава пенсия, за каквато се е произнесла комисията.

Имайте прѣдъ видъ още, че освѣнъ сѣмейното му положение, което е тежко, но е и единъ старъ човѣкъ, и дали ще живѣе още 3—4 години, то е въпросъ, и за тия 3—4 години, ако взема по 80 лева пенсия мѣсечно, не е голѣма работа. И азъ даже щѣхъ да искамъ нейното увеличаване, но понеже виждамъ възгледоветъ на Народното Сѣбрание, че е твърдо въ отпущанieto на пенсия, прѣдъ видъ, че нѣма фондъ, то, въ такъвъ случай, азъ апелирамъ на вашия патриотизмъ, г-да прѣдставители, на вашето великодушие, да се съгласите съ насъ, тъй като ние сме отъ вашата сръда, изучили сме въпроса и че почти всѣкога ние отказваме даването на пенсия, но въ дадения случай, на този човѣкъ сме се съгласили да се отпусне, моля ви съгласете се и вие съ насъ и дайте тая пенсия на този просителъ.

Д-ръ Георги Янколовъ: Г-да! Азъ познавамъ този нещастникъ отъ двѣ години насамъ. Той е човѣкъ, който отъ нѣколко врѣме се е прѣселилъ въ България. Билъ е въ Русия състоятеленъ човѣкъ, богатъ търговецъ. Прѣдалъ се е, обаче, на подвизи такива, като за освобождението на България, гонилъ е и той патриотически цѣли, които се наведождъ отъ г-да членоветъ на пропетарната комисиия и които се удостоверяватъ отъ приложенитъ къмъ прошениято му свидѣтелства. Отъ какъ се е прѣселилъ тукъ, въ България, той нѣма нито нѣкои недвижими имоти, нито къща. И такива хора, които тъй великодушно сж пожертвували своето имущество, своитѣ бѣдини, азъ мисля, че все трѣбва да трепнатъ сръдцата ни зарадъ тѣхъ и да си припомнимъ, че трѣбва и за въ бѣдѣ да се оцѣняватъ и уважаватъ заслугитъ на такива хора. Наистина, нашиятъ бюджетъ не е сега тъй въ бѣдѣтаще положение, каквото да бѣдемъ така великодушни; но, най-послѣ, има великодушие и великодушие, има признателностъ и признателностъ, на има и кому да се откаже и кому да се не откаже. Азъ казвамъ, че тукъ не е мѣсто за отказване. Ако искате да бѣдете, г-да, признателни, ако искате да покажете, че сте великодушни, мѣстото му е тукъ да покажете къмъ такива хора, като този просителъ Вуксановъ. И азъ ви моля, при толковъ-то обрѣменение съ пенсия, които сж отпущани фалшиво, нека приемемъ и туй обрѣменение. При тия пенсии, които безразборно сж отпущани и които, ако прѣгледаме, ще видимъ, че има много лица, които, безъ никакви заслуги, сж пенсионирани — азъ знамъ, не едно, а три лица, които сж подписвали единъ за други и сж взели пенсия, безъ да сж излизали вънъ отъ селото си — азъ мисля, че нѣма защо толковъ да се скжпимъ. Ето защо, идж и азъ да се присѣдиня къмъ молбата на г-на Касабова и г-на Абрашева, като ви моля, г-да прѣдставители, да бѣдете великодушни къмъ този нещастникъ и се съгласите да му се отпусне една пенсия отъ 80 лева мѣсечно. (Гласове: Съгласни!)

Прѣдсѣдателотвующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония отъ г-да прѣдставителитъ, които сж съгласни съ мнѣнието на пропетарната комисиия, да се отпусне на Ивана Паховичъ Вуксановъ 80 л. мѣсечна пенсия, да си вдигнатъ ржката. (Гласове: Болшинство! Мнѣство!)

Моля г-на квестора да провери резултата отъ гласуването, защото има оспорване.

Квесторъ Димитръ Радевъ: (Слѣдъ прѣброяването.) 26 души вдигатъ за отъ 59 присѣтствующи.

Иванъ М. Лилковъ: Понеже паднѣ прѣдложението, азъ правя прѣдложение за 50 л.

Христо Касабовъ: Имаше едни, които бѣхж вдигнали ржка и послѣ си сложихж ржката. Правя прѣдложение за обратно гласуване: който не приема . . . Или, които сж противъ, да . . .

Прѣдсѣдателотвующий Христо Ивановъ: Отъ 59 души гласуватъ 26 за. Ако има оспорване, още единъ пътъ ще се гласува. Моля тия г-да прѣдставители, които сж за прѣдложението на комисиията да станатъ на крака.

Моля г-на квестора да провери резултата.

Квесторъ Димитръ Радевъ: (Слѣдъ прѣброяването.) 30 души ставатъ отъ 59.

Прѣдсѣдателотвующий Христо Ивановъ: Значи, болшинство. И тъй, обявявамъ, че е прието прѣдложението на пропетарната комисиия и на Ивана Паховичъ Вуксановъ се отпуща пенсия по 80 л. мѣсечно.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Прошение отъ Мариола Христова Войводова, отъ Търново, съ което, като се оплаква, че отпуснатата ѝ пенсия била недостатъчна, за да прѣхранва многочисленното си сѣмейство, моли Народното Сѣбрание да ѝ увеличи тази пенсия.

Комисиията намѣри това прошение за неоснователно и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателотвующий Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, то ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисиията, щото прошениято на Мариола Ив. Христова Войводова, отъ Търново, за увеличение на пенсията ѝ, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Молба отъ Михаила Никифоровъ Поповъ, отъ гр. Елена, живущъ въ с. Фюлбеллеръ, Поповска околия. Този г-нъ, като излага въ молбата си, че прѣзъ 1876 год. билъ поборникъ въ Сърбия, сетѣ попаднѣлъ въ Видинския затворъ и отъ тамъ откранъ въ Търново, гдѣто билъ помилванъ отъ Султана, и като прѣдставя за доказателство едно свидѣтелство, моли Народното Сѣбрание да му отпусне пенсия.

Комисиията остави безъ послѣдствие тази проща, понеже има специаленъ законъ, и просителътъ може да се отнесе по надлѣжния редъ.

Прѣдсѣдателотвующий Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисиията, щото молбата на Михаила Никифоровъ Поповъ, отъ Елена, съ която иска да му се отпусне пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Прошение отъ Стояна Константиновъ, отъ с. Долна-Любата, Восилградска околия, и отъ още 7 души ученици при Самоковското Богословско

училище, съ което молятъ Народното Събрание да разпорежи и ходатайствува прѣдъ Св. Синодъ, за да имъ се разрѣши да живѣятъ въ мѣстния пансионъ.

Комисията намѣри прощата имъ неумѣстна и ѝ остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисията, щото прошенито, подадено отъ нѣколко души ученици при Самоковското Богословско училище, да се остави безъ послѣдствие да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Молба отъ Мария Георгиева, отъ Хасково, съ която, като излага, че мажътъ ѝ Георгакъ Петровъ, като политически дѣецъ на врѣмето е билъ арестуванъ и испратенъ на заточение въ Ангора, гдѣто и умрѣлъ прѣзъ 1877 год., а че тя имала синъ офицеръ, който минжлата година се самоубилъ въ Шуменъ, моли Народното Събрание да ѝ отпусне пенсия.

Комисията намѣри молбата ѝ за неумѣстна и ѝ остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисията, щото молбата на Мария Георгиева, отъ Хасково, съ която иска да ѝ се отпусне пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Заявление отъ Стояна Видевъ Китайковъ, отъ Чирпанъ, 82-годишенъ, съ което, като излага, че въ битността си касиеръ на Чирпанската земледѣлческа каса, въ турско врѣме, той съумѣлъ да запази капитала на касата — 1,919,874 гроша — прѣзъ врѣме на освободителната война, иска да му се отпусне пенсия.

Комисията остави това заявление безъ послѣдствие, като неоснователно.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисията, щото заявлението на Стояна Видевъ Китайковъ, отъ Чирпанъ, съ което иска да му се отпусне пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Прогшение отъ Трифона Начева, отъ гр. Силистра, пенсионерка, майка на покойния опълченецъ Иванъ Начевъ, съ което, като явява, че отпуснатата ѝ отъ пенсионния съвѣтъ пенсия — 15 л. мѣсечно — не била достатъчна, за да може да се прѣхранва, моли Народното Събрание да увеличи тази ѝ пенсия.

Комисията остави това прошение безъ послѣдствие, като неоснователно.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисията, щото прошенито на Трифона Начева, отъ

гр. Силистра, съ което иска да ѝ се увеличи пенсията, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Прогшение отъ Христи Атанасовъ, отъ Търново, опълченецъ. Този човѣкъ расправя въ прошенито си, че по-рано, като опълченецъ, билъ получилъ 30 дюлума земя въ с. Павелъ, Свищовски окръгъ, отъ която земя, като не се ползувалъ, се отказалъ, и прѣзъ 1896 год. подалъ прошение до пенсионния съвѣтъ, който му отпусналъ още 120 л. помощъ за обзавеждане. Недоволенъ и отъ това, обрѣща се сега къмъ Народното Събрание и иска да му се отпусне пенсия.

Комисията остави това прошение безъ послѣдствие, като неоснователно.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисията, щото прошенито на Христи Атанасовъ, отъ Търново, съ което иска да му се отпусне пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Прогшение отъ Мария Матакидева изъ Съръ, Македония, съ което . . .

Жеко Стояновъ: Съ колко души засѣдаваме, г-не прѣдсѣдателю? 42-ма сме само!

Докладчикъ Димитръ Радевъ: Съ това си прошение Мария Матакидева, като балджа на покойния археологъ и славянски историкъ, Стефанъ Иличъ Верковичъ, който билъ принесълъ извѣстни заслуги на българския народъ още въ турско врѣме, била поддържала тогоязъ Верковича, до когато издаде археологическитъ си книжа въ Петербургъ и израсходвала всичкитъ си пари. Отъ послѣ Верковичъ умрѣлъ, умрѣла и жена му, и тя останжала сама, вдовица. За че тя е истинска балджа на покойния Верковичъ, снабдила се е съ едно удостовѣрение отъ нашия търговски агентъ въ Съръ и иска да ѝ се отпусне едноврѣменна помощъ или пенсия за прѣживѣване.

Комисията остави това прошение безъ послѣдствие, като неоснователно.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни съ прѣдложението на комисията, щото прошенито на Мария Матакидева, отъ Съръ, съ което иска да ѝ се отпусне пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Г-нъ докладчикътъ на финансовата комисия има думата.

Докладчикъ Райко Йончовъ: Прогшение отъ жителитъ на с. Ружинци, Вѣлоградчикска околия, съ което, като се оплакватъ, че лозята имъ били опустошени отъ филуксерата и че нѣмали друго мѣсто, гдѣто да си посадятъ нови лозя, молятъ Народното Събрание да имъ се подари за тази цѣль едно правителствено праздно мѣсто, отъ 386 декара, находяще се въ района на селото имъ.

Комисията, като се занимае съ този въпросъ, намѣри, че исканиято на просителитъ е уважително, вслѣд-

ствие на което рѣши: прѣдъ видъ желанието да се насърчава винодѣлието у насъ, правителството да продаде на просителитѣ въпросното мѣсто, по доброволно съгласие, безъ търгъ.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никога не иска думата, ще положъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ прѣдложението на комисията, щото правителството да продаде на жителитѣ отъ с. Ру-жинци, Бѣлоградчикска околия, находящото се въ района на селото имъ правителствено мѣсто отъ 386 декара по доброволно съгласие, безъ търгъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Райко Йончовъ: Промение отъ Димитра Тодоровъ, отъ с. Умаревци, Ловчанска околия, съ което моли Народното Събрание да му се отпусне правителствена земя да ѝ обработва, за да може да прѣхранва себе си и сѣмейството си.

Комисията, като взе прѣдъ видъ, че отъ направената справка се оказа, че просителѣтъ живѣе при баща си, който е състоятеленъ, на това основание остави променията му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никога не иска думата, ще положъ на гласуване. Ония г-да прѣдставители, които сѣ съгласни съ прѣдложението на комисията, щото променията на Димитра Тодоровъ, отъ с. Умаревци, съ което иска да му се отпусне правителствена земя за обработване, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Райко Йончовъ: Промение отъ Д. П. Вълчевъ и С-ие, отъ гр. Силистра, съ което молятъ да имъ се отстъпи, подъ концесия, съ срокъ за 25 години, държавното блато „Айдемиръ-Сръбърна“, Силистренска околия, сръщу 2.000 л. годишенъ наемъ.

Комисията, като се занима съ този въпросъ, остави това промение безъ послѣдствие.

Иванъ М. Абрашевъ: Г-нъ докладчикътъ не обясни: защо искатъ това блато, когато знайно е, че всички блатата у насъ се даватъ подъ наемъ. Мисля, тѣ искатъ това блато подъ концесия за 25 години, съ условие, да плащатъ наемъ, като се задължатъ да го очистятъ и да направятъ нѣкои приспособления въ него. По насъ има блатата и до гдѣто не се даждъ подъ концесия за 20 години, ще се затворятъ. Отъ 10—20 години насамъ блатата сѣ обрасли съ трѣва и ще се унищожатъ и обриватъ на прости блатата за трѣва, ако се не даждъ подъ концесия. Г-нъ докладчикътъ трѣба да обясни: какъ и подъ какви условия се иска блатото, за да бждатъ освѣтлени народнитѣ прѣдставители и ако, случайтъ е такъвъ, какъвто азъ знамъ и разбирамъ, понеже се занимавамъ съ тия работи, можъ да ви дамъ нѣкои свѣдения.

Докладчикъ Райко Йончовъ: Тѣ искатъ блатото съ концесия за 25 години, като се задължаватъ да плащатъ наемъ годишно по 2.000 л., да го очистятъ и да направятъ укрѣпителни зидове и пр. Обаче, комисията, като има прѣдъ видъ, че правителството получава 50—60.000 л.

годишенъ доходъ, по свѣдения, добити отъ Финансовото Министерство, остави променията безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ прѣдложението на комисията, щото променията на Д. П. Вълчевъ и С-ие, отъ гр. Силистра, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Райко Йончовъ: Смищо още една молба отъ окръжния свѣтъ въ гр. Силистра. И той иска сѣщото блато за 25 години даромъ безъ наемъ, като се задължава да го очисти, да го укрѣпи съ разни огради и пр.

Комисията остави и това промение безъ послѣдствие. (Георги Н. Юрковъ: Сега колко доходъ има?) — Сега правителството получава 50—60.000 л. приходъ.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ прѣдложението на комисията, щото променията на Силистренската Окрѣжна Постоянна Комисия да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Иванъ М. Абрашевъ: Безъ министра рѣшаваме въпроси, които сѣ жизнени! Три блатата има въ цѣла България и не се погрижваме да ги уредимъ!

Докладчикъ Райко Йончовъ: Промение отъ жителитѣ на с. Комарево, Плевненска околия и окръгъ. Съ това промение тѣ искатъ да имъ се отпусне държавниятъ соватъ въ мѣстността „Черѣшковица“, за да се ползватъ отъ нашата, или ако това е невъзможно, то да имъ се отстъпи при нѣкои по-легки условия и съ по-дълъгъ срокъ за исплащане.

Комисията рѣши: ако правителството намира, че помѣннатата община има нужда отъ тоя соватъ „Черѣшковица“, да имъ го продаде, като има прѣдъ видъ това да стане, слѣдъ истичанieto петъ-годишниятъ срокъ, начиная отъ 1-й Януарий т. г., прѣзъ което врѣме соватътъ е даденъ подъ наемъ. Цѣната да бжде опредѣлена по благоусмотрѣние и доброволно съгласие.

Иванъ М. Абрашевъ: Азъ мисля, че е несправедливо подобно рѣшение. Всѣкога, когато се получаватъ такива промения въ комисията, послѣдната трѣба да ги испраща на Министерството на Финанситѣ, да изиска неговото мнѣние и съ писменъ докладъ да се докладва тукъ: да ли просителитѣ заслужаватъ удовлетворение. Ние разглеждаме тукъ въпросъ, свързанъ съ държавни интереси и, въ такъвъ случай, трѣбвало би да бжде тукъ г-нъ Министрътъ на Финанситѣ, да ни обясни какъ стои работата и тогава да вземемъ рѣшение. Не можемъ да възлагаме работата на министра да ѝ извърши той. Трѣба да се изучи въпросътъ добръ и тогава да се внесе въ Народното Събрание, което може да го рѣши, а не да дадемъ мандатъ на министра, той да разрѣши всичката работа. Азъ мисля, че променията най-напрѣдъ трѣба да се испрати на Министерството на Финанситѣ, да си даде мнѣнието, и безъ присъствието тукъ на Министра на Финанситѣ не може да

се разисква и да се взема рѣшение, което е свързано съ държавния бюджетъ. Вземаме само смѣшни рѣшения.

Христо Касабовъ: Смѣшни рѣшения не сме вземали!

Докладчикъ Райко Иончовъ: Това прошение е испращано въ надлъжното министерство и има писмо, съ което отговаря, че по никакъвъ начинъ не може да имъ се отстъпи соватътъ; но комисията рѣши да имъ се даде, слѣдъ истичанието на условията петгодишенъ срокъ и то по доброволно съгласие.

Иванъ М. Абрашевъ: Да се разберемъ! Правителството дава мнѣние, че не може да се удовлетвори просбата, а комисията взема рѣшение да имъ се даде, ако иматъ нужда. Министерството намира, че не може да се отстъпи, а тѣ казватъ да се отстъпи, и пакъ на правителството възлагатъ да изпълни това, за което то казва, че е невъзможно да се направи. Или трѣбва да вземете рѣшение, да се даде соватътъ, или трѣбва да се присѣдините къмъ мнѣнието на министерството, да се остави прошениято безъ послѣдствие. Азъ прѣдлагамъ да остане прошениято безъ послѣдствие.

Иванъ х. Петровъ: Въ отговора на Министерството на Финансите се казва, че пасищата сѫ три: едното е дадено на горското управление за инжениера, другото на образцовия чифликъ „Климентина“; остава само третото пасище, за което правителството не казва нищо. Комисията намѣри за добръ, щомъ не се споменува нищо за пасището „Черѣшовецъ“, да се върне прошениято въ министерството, за да узнае, ако селянитѣ иматъ нужда отъ това пасище — като се има прѣдъ видъ да се насърчава земледѣлието — ако иматъ нужда, казвамъ, да имъ го даде по доброволно съгласие, слѣдъ истичание на 5-годишния срокъ на наема. Въ това рѣшение нѣма нищо противно, защото въ отговора на правителството не се споменува нищо. Ние имаме нужда да насърчимъ

земледѣлието и възлагаме на правителството, ако селянитѣ иматъ нужда отъ пасище, да ги удовлетвори.

Прѣсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Който е съгласенъ съ мнѣнието на комисията по прошенията на жителитѣ отъ с. Комарево, Плъвенска околия, да си вдигне ржката. (Меншество.) Не се приема мнѣнието на комисията. Пропениято остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Райко Иончовъ: Пропение отъ кмета на Брънцлениската селска община, Плъвенска околия и окръгъ. Искатъ да имъ се отпусне едно отъ пасищата „Чалж-Соватъ“ или „Чепме-Соватъ“, а въ случай на невъзможност да имъ се отстъпи едно отъ тия двѣ пасища, тогава да имъ се даде „Сазия-Соватъ“. Тѣ искатъ да имъ се отстъпи за пасище, защото лѣтно врѣме, като се занече земята, измиралъ добитъкътъ имъ. Отъ направената справка, едното пасище е отстъпено на горското управление, а другитѣ двѣ на образцовия чифликъ „Климентина“.

Комисията остави прошениято безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующия Христо Ивановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които сѫ съгласни съ прѣдложението на комисията, щото прошениято отъ кмета на с. Брънцленица, Плъвенска околия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Понеже нѣма повече прошения за довлдване, дневниятъ дневень редъ е исчерпанъ.

За идущето засѣдание, въ Понедѣлникъ, ще имаме на дневень редъ въпроситѣ, опрѣдѣлени въ вчерашното засѣдание.

(Звъни.) Вдигамъ засѣданието.

(Затворено въ 4 часътъ и 35 минути слѣдъ пладнѣ.)

Прѣсѣдатель: Д-ръ Георги Янколовъ.

Подпрѣсѣдатели: { Христо Ивановъ.
Петко В. Горбановъ.
Георги Губидѣльниковъ.

Секретари: { Петръ Папанчевъ.
Жеко Ив. Жековъ.
Петръ К. Бобчевски.
Лука Братановъ.
Никола Ив. Козаревъ.

Секретари: { Иванъ М. Лиловъ.
Иванъ Пецовъ.
Стефанъ Ивановъ.
Георги Н. Юруковъ.
Василъ Ив. Димчевъ.

Секретари: { Боби Лафчиевъ.
Христо Теодоровъ.
Георги Ив. Михайловъ.
Янколъ Донковъ.
Данчо В. Пишмановъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: Хр. П. Константиновъ.